

Міністерство освіти і науки України
Бердянський державний педагогічний університет

ЗАТВЕРДЖЕНО
Рішення Приймальної комісії
Бердянського державного педагогічного
університету
27 березня 2020

ПРОГРАМА СПІВБЕСІДИ
З ПРОФІЛЬНИХ КОНКУРСНИХ ПРЕДМЕТІВ

Освітній ступінь: бакалавр

Спеціальності: 012 Дошкільна освіта,
013 Початкова освіта,
014 Середня освіта (Історія),
014 Середня освіта (Фізична культура),
014 Середня освіта (Здоров'я людини),
014 Середня освіта (Музичне мистецтво),
014 Середня освіта (Українська мова і література),
014 Середня освіта (Мова і література (російська)),
014 Середня освіта (Мова і література (англійська, болгарська)),
014 Середня освіта (Інформатика),
014 Середня освіта (Математика),
014 Середня освіта (Фізика),
014 Середня освіта (Біологія та здоров'я людини),
014 Середня освіта (Трудове навчання та технології),
014 Середня освіта (Хореографія),
015 Професійна освіта (Енергетика),
015 Професійна освіта (Комп'ютерні технології),
016 Спеціальна освіта,
017 Фізична культура і спорт,
024 Хореографія
032 Історія та археологія,
035 Філологія (Германські мови та літератури (переклад включно) перша
англійська),
051 Економіка,
053 Психологія,
061 Журналістика,
072 Фінанси, банківська справа та страхування,
073 Менеджмент,
081 Право,
227 Фізична терапія, ерготерапія,
231 Соціальна робота

Бердянськ – 2020

1 Пояснювальна записка

Мета співбесіди для вступу на здобуття ступеня бакалавра: з'ясувати рівень теоретичних знань та практичних навичок вступників з метою зарахування вступників на навчання за освітнім ступенем бакалавра.

Перелік дисциплін, що виносяться на вступний екзамен з української мови та літератури

українська мова

українська література

Вимоги до відповіді вступника

Під час тестування вступник повинен показати:

- рівень опанування основних розділів науки про українську літературну мову, як основних процесів і шляхів формування й розвитку української національної мови;
- уміння здійснювати різні види аналізу художніх творів;
- розуміння тенденцій розвитку літературного процесу, його зумовленість суспільно-політичними подіями та культурно-історичними явищами;
- знання художньої своєрідності творчості письменників, їх естетичних позицій, індивідуальних стилів та найважливіших творів;
- теоретичні знання щодо літературознавчого аналізу художньо вартісних творів поезії, прози, драматургії;
- орієнтацію в розмаїтті стильових тенденцій, зокрема визначення сутності рис таких літературних явищ, як традиційна, модерна, авангардистська лірика, постмодерна проза тощо.

2. Зміст програми

2.1 Українська мова

Назва розділу, теми	Знання	Предметні вміння та способи навчальної діяльності
1. Фонетика. Графіка.	Фонетика як розділ мовознавчої науки про звуковий склад мови. Голосні й приголосні звуки. Приголосні тверді і м'які, дзвінки й глухі. Позначення звуків мовлення на письмі. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв. Звукове значення букв <i>я, ю, є, ї, щ</i> . Склад. Складоподіл. Наголос, наголошені й ненаголошені склади. Уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків.	Вступник повинен уміти: <i>Визначати</i> в словах голосні, тверді і м'які, дзвінки й глухі приголосні, ненаголошені й наголошені голосні; ділити слово на склади; визначати звукове значення

	<p>Основні випадки чергування <i>у-в, і-й</i></p>	<p>букв у слові. <i>Визначати</i> місце букв в алфавіті, розташовувати слова за алфавітом; розпізнавати явища уподібнення приголосних звуків, спрощення в групах приголосних, основні випадки чергування голосних і приголосних звуків, чергування <i>у-в, і-й</i></p>
<p>2. Лексикологія. Фразеологія</p>	<p>Лексикологія як учення про слово. Ознаки слова як мовної одиниці. Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальноживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Лексика української мови з погляду активного й пасивного вживання. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про стійкі сполуки слів і вирази. Фразеологізми. Приказки, прислів'я, афоризми</p>	<p><i>Пояснювати</i> лексичні значення слів; добирати до слів синоніми й антоніми та <i>використовувати</i> їх у мовленні; уживати слова в переносному значенні. <i>Знаходити</i> в тексті й доречно використовувати в мовленні вивчені групи слів; пояснювати значення фразеологізмів, приказок, прислів'їв, крилатих висловів, правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> їх у мовленні</p>

<p>3. Будова слова. Словотвір</p>	<p>Будова слова. Основа слова й закінчення. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення. Словотвір. Твірні основи при словотворенні. Основа похідна й непохідна. Основні способи словотворення в українській мові: префіксальний, префіксально-суфіксальний, суфіксальний, безсуфіксальний, складання слів або основ, перехід з однієї частини мови в іншу. Основні способи творення іменників, прикметників, дієслів, прислівників. Складні слова. Способи їх творення. Сполучні голосні [o], [e] у складних словах</p>	<p><i>Виділяти</i> закінчення слів від основи, <i>членувати</i> основу на значущі частини, <i>добирати</i> спільнокореневі слова, слова з однаковими й префіксами й суфіксами; <i>розрізняти</i> форми слова й спільнокореневі слова, правильно <i>вживати</i> їх у мовленні; <i>визначати</i> спосіб творення слів</p>
<p>4. Морфологія. 4.1. Іменник</p>	<p>Морфологія як розділ мовознавчої науки про частини мови. Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Іменники спільного роду. Число іменників. Іменники, що вживаються в обох числових формах. Іменники, що мають лише форму однини або лише форму множини. Відмінки іменників. Відміни іменників: перша, друга, третя, четверта. Поділ іменників першої та другої відмін на групи. Особливості вживання та написання відмінкових форм. Букви <i>-а(-я)</i>, <i>-у(-ю)</i> в закінченнях іменників другої відміни. Відмінювання іменників, що мають лише форму множини. Невідмінювані іменники в українській мові. Написання і відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові</p>	<p><i>Розпізнавати</i> іменники, визначати їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, належність іменників до певної групи за їхнім лексичним значенням, уживаністю в мовленні; <i>визначати</i> основні способи творення іменників; правильно <i>відмінювати</i> іменники, <i>відрізняти</i> правильні форми іменників від помилкових; <i>використовувати</i> іменники в мовленні,</p>

		<p>послугуючись їхніми виражальними можливостями</p>
<p>4.2. Прикметник</p>	<p>Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням: якісні, відносні та присвійні. Явища взаємопереходу прикметників з одного розряду в інший. Якісні прикметники. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення (проста й складена форми). Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників. Особливості відмінювання прикметників (тверда й м'яка групи)</p>	<p><i>Розпізнавати</i> прикметники, <i>визначати</i> їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль; розряди прикметників за значенням; <i>утворювати</i> форми ступенів порівняння якісних прикметників, повні й короткі форми якісних прикметників; <i>розрізняти</i> основні способи творення відносних і присвійних прикметників; <i>відмінювати</i> прикметники; <i>відрізняти</i> правильні форми прикметників від помилкових</p>

<p>4.3. Числівник</p>	<p>Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди числівників за значенням: кількісні (на позначення цілих чисел, дробові, збірні) й порядкові. Групи числівників за будовою: прості й складені. Типи відмінювання кількісних числівників:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) <i>один, одна;</i> 2) <i>два, три, чотири;</i> 3) <i>від п'яти до двадцяти, тридцять, п'ятдесят ... вісімдесят;</i> 4) <i>сорок, дев'яносто, сто;</i> 5) <i>двісті – дев'ятсот;</i> 6) <i>нуль, тисяча, мільйон, мільярд;</i> 7) <i>збірні;</i> 8) <i>дробові.</i> <p>Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників</p>	<p><i>Розпізнавати</i> числівники, <i>визначати</i> їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, розряди числівників за значенням, основні способи їх творення, відмінювання; <i>відрізнати</i> правильні форми числівників від помилкових; <i>добирати</i> потрібні форми числівників і використовувати їх у мовленні; <i>визначати</i> сполучуваність числівників з іменниками</p>
<p>4.4. Займенник</p>	<p>Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Співвіднесеність займенників з іменниками, прикметниками й числівниками. Розряди займенників за значенням: особові, зворотний, присвійні, вказівні, означальні, питальні, відносні, неозначені, заперечні. Особливості їх відмінювання. Творення й правопис неозначених і заперечних займенників</p>	<p><i>Розпізнавати</i> займенники, <i>визначати</i> їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, розряди займенників за значенням, основні способи їх творення, відмінювання; <i>відрізнати</i> правильні форми займенників від помилкових, <i>правильно добирати</i> потрібні форми займенників і <i>використовувати</i></p>

		їх у мовленні
4.5. Дієслово	<p>Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на <i>-но, -то</i>). Безособові дієслова. Види дієслів: доконаний і недоконаний. Творення видових форм. Часи дієслова: минулий, теперішній, майбутній. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Словозміна дієслів I та II дієвідміни. Особові та числові форми дієслів (теперішнього та майбутнього часу й наказового способу). Родові та числові форми дієслів (минулого часу й умовного способу). Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу.</p> <p>Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Відмінювання дієприкметників. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на <i>-но, -то</i>.</p> <p>Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівники</p>	<p><i>Розпізнавати</i> дієслова, особливі форми дієслова, безособові дієслова; визначати загальне значення дієслова, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, часи й способи дієслів, дієвідміни, особливості словозміни кожної дієвідміни; <i>використовувати</i> один час і спосіб у значенні іншого; <i>розрізняти</i> основні способи творення дієслів, зокрема видових форм, форм майбутнього часу недоконаного виду, форм умовного та наказового способу дієслів; <i>відрізняти</i> правильні форми дієслів від помилкових.</p> <p><i>Розпізнавати</i> дієприкметники (зокрема відрізняти</p>

доконаного й недоконаного виду, їх творення. Дієприслівниковий зворот

їх від дієприслівників), *визначати* їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, особливості творення, відмінювання; *відрізняти* правильні форми дієприкметників від помилкових; *добирати* й комунікативно доцільно *використовувати* дієприкметники та дієприкметникові звороти в мовленні. *використовувати* дієприкметники в мовленні. *Розпізнавати* дієприслівники, *визначати* їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, основні способи їх творення; *відрізняти* правильні форми дієприслівників від помилкових; *правильно будувати* речення з дієприслівниковими зворотами

<p>4.6. Прислівник</p>	<p>Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прислівників за значенням. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних при творенні прислівників вищого та найвищого ступенів. Правопис прислівників на <i>-о, -е</i>, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу</p>	<p><i>Розпізнавати</i> прислівники, <i>визначати</i> їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, розряди прислівників за значенням, ступені порівняння прислівників, основні способи творення прислівників; <i>відрізняти</i> правильні форми прислівників від помилкових; <i>добирати</i> й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> прислівники в мовленні</p>
<p>4.7. Службові частини мови</p>	<p>Прийменник як службова частина мови. Групи прийменників за походженням: непохідні (первинні) й похідні (вторинні, утворені від інших слів). Групи прийменників за будовою: прості, складні й складені. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників</p> <p>Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні (єднальні, протиставні, розділові) й підрядні (часові, причинові, умовні, способу дії, мети, допустові, порівняльні, з'ясувальні, наслідкові). Групи сполучників за вживанням (одиничні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Правопис сполучників</p>	<p><i>Розпізнавати</i> прийменники, <i>визначати</i> їхні морфологічні ознаки, групи прийменників за походженням і за будовою; правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> форми прийменників у мовленні</p>

	Частка як службова частина мови. Групи часток за значенням і вживанням: формотворчі, словотворчі, модальні. Правопис часток	
4.8. Вигук	Вигук як частина мови. Групи вигуків за походженням: непохідні й похідні. Значення вигуків. Звуконаслідувальні слова. Правопис вигуків	<i>Розпізнавати</i> вигуки, <i>визначати</i> групи вигуків за походженням; правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> вигуки в мовленні
5. Синтаксис 5.1. Слово-сполучення.	Завдання синтаксису. Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення. Головне й залежне слово в словосполученні. Типи словосполучень за морфологічним вираженням головного слова. Словосполучення непоширені й поширені	<i>Розрізняти</i> словосполучення й речення, сурядний і підрядний зв'язок між словами й реченнями; <i>визначати</i> головне й залежне слово в підрядному словосполученні; <i>визначати</i> поширені й непоширені словосполучення, типи словосполучень за способами вираження головного слова

<p>5.2. Речення</p>	<p>Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень у сучасній українській мові: за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю чи відсутністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю чи відсутністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертання)</p>	<p><i>Розрізняти</i> речення різних видів: за метою висловлювання, за емоційним забарвленням, за складом граматичної основи, за наявністю чи відсутністю другорядних членів, за наявністю необхідних членів речення, за будовою, за наявністю чи відсутністю однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертання</p>
<p>5.2.1. Просте двоскладне речення</p>	<p>Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Особливості узгодження присудка з підметом. Способи вираження підмета. Типи присудків: простий і складений (іменний і дієслівний). Способи їх вираження</p>	<p><i>Визначати</i> структуру простого двоскладного речення, способи вираження підмета й присудка (простого й складеного), особливості узгодження присудка з підметом; правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> прості речення</p>

<p>5.2.2. Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні</p>	<p>Означення узгоджене й неузгоджене. Прикладка як різновид означення. Додаток. Типи обставин за значенням. Способи вираження означень, додатків, обставин. Порівняльний зворот. Функції порівняльного звороту в реченні (обставина способу дії, присудок)</p>	<p><i>Розпізнавати</i> види другорядних членів та їхні типи й різновиди, <i>визначати</i> способи вираження означень, додатків, обставин, роль порівняльного звороту; правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> виражальні можливості другорядних членів речення в мовленні; правильно розставляти розділові знаки при непоширеній прикладці, порівняльному звороті</p>
<p>5.2.3. Односкладні речення</p>	<p>Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні). Способи вираження головних членів односкладних речень. Розділові знаки в односкладному реченні</p>	<p><i>Розпізнавати</i> типи односкладних речень, <i>визначати</i> особливості кожного з типів; правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> виражальні можливості односкладних речень у власному мовленні</p>

<p>5.2.4. Просте ускладнене речення</p>	<p>Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Звертання непоширені й поширені. Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями, їх значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки – непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в ускладненому реченні</p>	<p><i>Розпізнавати</i> просте речення з однорідними членами, звертаннями, вставними словами, словосполученнями, реченнями, відокремленими членами (означеннями, прикладками, додатками, обставинами), зокрема уточнювальними, та правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> виражальні можливості таких речень у мовленні; правильно <i>розставляти</i> розділові знаки в них</p>
<p>5.2.5. Складне речення</p>	<p>Ознаки складного речення. Засоби зв'язку простих речень у складному: 1) інтонація й сполучники або сполучні слова; 2) інтонація. Типи складних речень за способом зв'язку їх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення</p>	<p><i>Розпізнавати</i> складні речення різних типів, <i>визначати</i> їхню структуру, види й засоби зв'язку між простими реченнями. <i>Добирати</i> й <i>конструювати</i> складні речення, що оптимально відповідають конкретній комунікативній меті. Правильно <i>розставляти</i> розділові знаки,</p>

		<i>будувати</i> схему такого речення
5.2.5.1. Складносу- рядне речення	Єднальні, протиставні та розділові сполучники в складносурядному реченні. Сміслові зв'язки між частинами складносурядного речення	<i>Розпізнавати</i> складносурядні речення, визначати сміслові зв'язки між частинами складносурядного речення; комунікативно доцільно <i>використовувати</i> його виражальні можливості в мовленні
5.2.5.2. Складнопід- рядне речення	Складнопідрядне речення, його будова. Головне й підрядне речення. Підрядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку у складнопідрядному реченні. Основні види підрядних речень: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умовні, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, їх типи за характером зв'язку між частинами: 1) складнопідрядні речення з послідовною підрядністю; 2) складнопідрядні речення з однорідною підрядністю; 3) складнопідрядні речення з неоднорідною підрядністю	<i>Розпізнавати</i> складнопідрядні речення, <i>визначати</i> їхню будову, зокрема складнопідрядних речень з кількома підрядними, <i>відобразити</i> її в схемі складнопідрядного речення; <i>визначати</i> основні види підрядних речень, типи складнопідрядних речень за характером зв'язку між частинами. Правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> виражальні можливості складнопідрядних речень різних типів у процесі спілкування

<p>5.2.5.3. Безсполучникове складне речення</p>	<p>Типи безсполучникових складних речень за характером смислових відношень між складовими частинами-реченнями: 1) з однорідними частинами-реченнями (рівноправними); 2) з неоднорідними частинами (пояснюваною і пояснювальною). Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні</p>	<p><i>Розпізнавати</i> безсполучникові складні речення; <i>визначати</i> смислові відношення між їхніми частинами-реченнями (однорідними й неоднорідними), особливості інтонації безсполучникових складних речень; правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> виражальні можливості безсполучникових складних речень у мовленні</p>
<p>5.2.5.4. Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку</p>	<p>Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку</p>	<p><i>Визначати</i> структуру складних речень з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку; правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> виражальні можливості речень цього типу в мовленні</p>

<p>5.3. Способи відтворення чужого мовлення</p>	<p>Пряма й непряма мова. Речення з прямою мовою. Слова автора. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог</p>	<p><i>Визначати</i> в реченні з прямою мовою слова автора й пряму мову, речення з непрямою мовою; <i>замінювати</i> пряму мову непрямою; правильно й доцільно <i>використовувати</i> в тексті пряму мову й цитати; правильно <i>вживати</i> розділові знаки в конструкціях із прямою мовою та діалогом</p>
<p>6. Стилїстика</p>	<p>Стилї мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний, конфесійний), їх основні ознаки, функції</p>	<p><i>Розпізнавати</i> стилї мовлення, визначати особливості кожного з них; <i>користуватися</i> різноманітними виражальними засобами української мови в процесі спілкування для оптимального досягнення мети спілкування</p>
<p>7. Орфоепія</p>	<p>Відображення вимови голосних (наголошених і ненаголошених) через фонетичну транскрипцію. Відображення вимови приголосних звуків: 1) [дж], [дз̄], [дз̄']; 2) [г]; 3) [ж], [ч], [ш], [дж̄]; 4) груп приголосних (уподібнення, спрощення); 5) м'яких приголосних; 6) подовжених приголосних. Вимова слів з апострофом</p>	<p><i>Визначати</i> особливості вимови голосних і приголосних звуків; <i>наголошувати</i> слова відповідно до орфоепічних норм</p>

8. Орфографія	<p>Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [е], [и], [о] в коренях слів. Спрощення в групах приголосних. Сполучення <i>йо, ьо</i>. Правила вживання м'якого знака. Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Позначення чергування приголосних звуків на письмі. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Написання чоловічих і жіночих імен по батькові, прізвищ. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис <i>нта нну</i> прикметниках і дієприкметниках, <i>не</i> з різними частинами мови.</p>	<p><i>Розпізнавати</i> вивчені орфограми й <i>пояснювати</i> їх за допомогою правил; правильно <i>писати</i> слова з вивченими орфограмами, <i>знаходити</i> й <i>виправляти</i> орфографічні помилки на вивчені правила</p>
9. Розвиток мовлення	<p>Загальне уявлення про спілкування й мовлення; види мовленнєвої діяльності; адресант і адресат мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне мовлення; основні правила спілкування. Тема й основна думка висловлювання. Вимоги до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Текст як середовище функціонування мовних одиниць. Основні ознаки тексту: зв'язність, комунікативність, членованість, інформативність. Зміст і будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Способи зв'язку речень у тексті. Класифікація текстів за сферою використання, метою, структурними особливостями. Тексти різних стилів, типів, жанрів мовлення</p>	<p>Уважно <i>читати</i>, <i>усвідомлювати</i> й <i>запам'ятовувати</i> зміст прочитаного, диференціюючи в ньому головне та другорядне. Критично <i>оцінювати</i> прочитане. <i>Аналізувати</i> текстирізних стилів, типів і жанрів. <i>Будувати</i> письмове висловлення, логічно викладаючи зміст, підпорядковуючи його темі й основній думці, задуму, обраному стилю та типу мовлення, досягати визначеної</p>

		<p>комунікативної мети. <i>Уміти</i> формулювати, добирати доречні аргументи і приклади, робити висновок, висловлювати власну позицію, свій погляд на ситуацію чи обставин; правильно <i>структурувати</i> текст, використовуючи відповідні мовленнєві звороти. <i>Знаходити</i> й <i>виправляти</i> похибки та помилки в змісті, побудові й мовному оформленні власних висловлювань, спираючись на засвоєні знання</p>
--	--	---

2.2 Українська література

Усна народна творчість

Специфіка фольклору. Фольклористика як наука. Ліричні фольклорні жанри. Календарна обрядовість.

Загальна характеристика календарно-обрядових, суспільно-побутових та родинно-побутових пісень. Пісні Марусі Чурай: «Віють вітри», «За світ встали козаченьки» Історичні пісні: «Ой Морозе, Морозенку», «Чи не той то хміль». Тематика, образи, зміст народних дум і балад. «Дума про Марусю Богуславку». Балада «Ой летіла стріла»

Уміти: Аналізувати літературний твір чи його уривок. Розрізняти види і жанри усної творчості. Розрізняти і називати різновиди календарно-обрядових пісень. Аналізувати зміст, образи, настрої суспільно-побутових і родинно-побутових пісень. Визначати провідні мотиви історичних пісень, характеризувати образи героїв – історичних осіб. Визначати тематику й художні особливості балад і дум, пісень Марусі Чурай. Виділяти у фольклорних творах анафори, рефрени, постійні епітети, персоніфікацію, символи, гіперболу, визначати їхню художню роль.

Давня українська література

Тексти: «Повість минулих літ» (уривки про заснування Києва, про помсту княгині Ольги), «Слово про похід Ігорів», Григорій Сковорода: «De libertate», «Всякому місту – звичай і права», «Бджола та Шершень», афоризми.

Слово о полку Ігоревім»: образи та художня специфіка. Історична основа «Слова о полку Ігоревім». Питання часу, місця написання та авторства твору. Образи «Слова о полку Ігоревім», засоби їх характеротворення. Жанр, ритміка, зображувально-виражальні засоби. «Слово о полку Ігоревім» (1185) – найвеличніша пам'ятка літератури Київської русі. Історія відкриття та видання. Найважливіші етапи вивчення «Слова». Історична основа твору. Літописні пам'ятки про похід Ігоря Святославича. Питання про автентичність «Слова». Проблема авторства та жанру твору. Композиція твору. Образи. Патріотизм «Слова». Художні особливості твору. Художні переклади та переспіви «Слова о полку Ігоревім».

Українська література пізнього середньовіччя: джерела, система жанрів.

Григорій Сковорода як видатний український філософ і письменник.

Загальна характеристика суспільно-політичних та філософських поглядів Григорія Сковороди. Художня творчість письменника як своєрідний перехідний етап від давньої до нової літератури. Вчення Сковороди про три світи. Ідея «сродної праці» як засобу досягнення людиною особистого щастя.

«Байки Харківські» як вираження суспільно-філософських та морально-етичних поглядів Григорія Сковороди: утвердження чесності, доброти, працьовитості, скромності, природного розуму, дружби людей, осуд жадоби,

багатства, чинів, високих титулів «Пчела і Шершень»).

Знати основні теоретико-літературні поняття: - художній образ; - прототип; - тема, ідея, мотив художнього твору; - проблематика та конфлікт у художньому творі; - сюжет і композиція літературного твору; - позасюжетні елементи; Знати та вміти визначати в літературному творі тропи: - епітет; - порівняння; - метафору; - алегорію; - гіперболу.

Література кінця XVIII – початку XX ст.

Тексти: Іван Котляревський: «Енеїда», «Наталка Полтавка» Г. Квітка-Основ'яненко: «Маруся», Тарас Шевченко: «Катерина», «Гайдамаки», «Кавказ», «Сон (У всякого своя доля...)», «І мертвим, і живим, і ненарожденним...», «Заповіт» Пантелеймон Куліш: «Чорна рада» Іван Нечуй-Левицький: «Кайдашева сім'я» Панас Мирний: «Хіба ревуть воли, як ясла повні?» Іван Карпенко-Карий: «Мартин Боруля», Іван Франко: «Гімн», «Чого являєшся мені у сні», «Мойсей».

І.Котляревський як зачинатель нової української літератури. Жанрово-стильова та художня своєрідність поеми «Енеїда». Новаторство драматургії І.Котляревського. Особливості композиції та характеротворення «Наталки Полтавки». «Енеїда» – перший твір нової української літератури. Жанр твору. Сюжет «Енеїди». Образи «Енеїди» в світлі проблем позитивного героя в сатирично-гумористичному творі. Різні точки зору на стильову домінуючу поему (явище бароко, класицизму, просвітительського реалізму). Поема як енциклопедія українських старожитностей та специфічна картина суспільних взаємовідносин в Україні кінця XVIII ст.

«Наталка Полтавка». Новаторство драматурга. Соціально-побутовий характер конфлікту п'єси. Життєва основа драми. Полемічна спрямованість. Народність твору. Життєва переконливість дійових осіб, майстерність їх індивідуалізації. Художня досконалість твору. Історико-культурне значення драми.

Становлення нової української прози. Творчість Г.Квітки-Основ'яненка як явище просвітительського реалізму. Тематично-жанрові групи української прози Г. Квітки–Основ'яненка. Психологізм повісті «Маруся». Г.Квітка-Основ'яненко – основоположник художньої прози в новій українській літературі. Гуманістичний ідеал просвітительського реалізму в українських повістях та оповіданнях Г.Квітки-Основ'яненка. Особливості художнього методу письменника. Концепція позитивного героя.

Реалістично-сентиментальна проза Г.Квітки-Основ'яненка «Маруся». Психологізм повісті, розкриття душевного світу героїв. Певна ідеалізація селянського побуту. Гармонія у змалюванні людських настроїв і картин природи. І.Франко про Г.Квітку-Основ'яненка як творця «людової повісті», одного “з перших того роду творців у європейських письменствах”.

Періодизація творчості Т.Шевченка. Жанрово-тематичне розмаїття, стильові особливості творів раннього періоду. Історична основа, актуальність проблематики поеми «Гайдамаки».

Життєва основа змісту соціально-побутових поем Т.Шевченка, соціальний характер конфлікту, новий герой. Ідейно-тематичне спрямування поеми

«Катерина», життєва основа сюжету. Історичні джерела та літературний генезис поеми «Гайдамаки». Злободенність проблематики, новизни порушеної теми. Традиції у змалюванні гайдамаків і підхід Шевченка в цьому плані. Ідейна концепція твору. Жанрова своєрідність твору, особливості його композиції, характер зображення образів-персонажів (Ярема, Залізник, Гонта, Оксана, кобзар).

Розвиток української прози середини ХІХ ст.: жанрово-тематичне багатство. Новаторство П.Куліша у створенні жанру історичного роману. Художній світ письменницької спадщини Пантелеймона Куліша

Біографічні відомості про автора. Особливості жанру історичного роману Пантелеймона Куліша «Чорна рада». Вальтерскотівські традиції у творі. Образна система роману. Композиційні особливості.

Іван Нечуй-Левицький «Кайдашева сім'я». Основні віхи життя І. Нечуя-Левицького. «Кайдашева сім'я» – соціально-побутова повість-хроніка. Реалізм твору, сучасна (вічна) актуальність проблеми батьків і дітей. Українська ментальність, гуманістичні традиції народного побуту й моралі. Утвердження цінностей національної етики засобами комічного.

Розвиток українського роману у другій половині ХІХ ст.: жанрово-тематичне багатство. Новаторство Панаса Мирного у створенні жанру соціально-психологічного роману. Проблематика, жанрова своєрідність композиційно-сюжетно структура, система образів роману Панаса Мирного «Хіба ревуть воли, як ясла повні».

Іван Карпенко-Карий (Іван Тобілевич). «Мартин Боруля» як зразок сатиричної комедії соціального змісту. Оригінальність Івана Карпенка-Карого як комедіографа. Естетичні погляди Івана Карпенка-Карого, втілені у діалогії.

Іван Франко. Життєвий і творчий шлях митця. Проблематика поеми «Мойсей»: реалізація мотиву неволі і виходу з неволі; паралель «стародавній Ізраїль – Україна»; художнє розкриття причини трагедії Мойсея. «Пролог» до поеми та його спрямування. Ідейна наснаженість поезії «Гімн». Лірика Франка: мотиви, образ ліричного героя. Поезія «Чого являєшся мені у сні».

Знати основні теоретико-літературні поняття: - сентименталізм, романтизм, реалізм, їхні ознаки; - епос, новела, оповідання, повість, роман, різновиди повісті та роману; - лірика, сонет, гімн, послання, поема, тематичні різновиди лірики; - драма, комедія, трагедія, трагікомедія, власне драма, драма-феєрія. - Види комічного: гумор, іронія, сатира, сарказм, гротеск, бурлеск, травестія.

Література ХХ ст.

Тексти: Михайло Коцюбинський: «Тіні забутих предків», «Intermezzo», Ольга Кобилянська: «Земля», Леся Українка: «Contra spem spero!», «Лісова пісня» Микола Вороний: «Блакитна Панна», Олександр Олесь: «Чари ночі», «О слово рідне! Орле скутий!..», Павло Тичина: «О, панно Інно...», «Пам'яті тридцяти», «Ви знаєте, як липа шелестить...», Максим Рильський: «Молюсь і вірю...» Микола Зеров: «Київ – традиція», Микола Хвильовий: «Я (Романтика)», Юрій Яновський: «Дитинство», Володимир Сосюра: «Любіть Україну!», Валер'ян Підмогильний: «Місто», Остап Вишня: «Моя автобіографія», «Сом», Микола Куліш: «Мина Мазайло», Богдан-Ігор Антонич: «Різдво», Олександр Довженко: «Україна в

огні», «Зачарована Десна», Андрій Малишко: «Пісня про рушник» Василь Симоненко: «Ти знаєш, що ти - людина...», «Задивляюся у твої зіниці...», Олесь Гончар: «Залізний острів», Григорій Тютюнник: «Три зозулі з поклоном», Василь Стус: «Як добре те, що смерті не боюся я», «О землі втрачена, явися!..», Іван Драч: «Балада про соняшник», Ліна Костенко: «Страшні слова, коли вони мовчать», «Українське альфреско», «Маруся Чурай».

Поєднання реалізму та імпресіонізму в повісті «Тіні забутих предків» М.Коцюбинського. Багатство міфопоетичного світу в повісті «Тіні забутих предків». Творчий підхід у використанні фольклору, міфології у повісті «Тіні забутих предків». «Intermezzo»: проблеми стилю, образи.

Філософська, феміністична, морально-етична проблематика повістей О.Кобилянської («Земля»). Психологічна характеристика героїв. Проблематика повісті «Земля». Тема трагічного становища селянства, обездоленого і залежного від влади землі. Відповідність авторської концепції, вираженої в образній формі, історичній правді, історичній тенденції свого часу.

Провідні мотиви та стильові особливості лірики Лесі Українки. Жанрово-тематичне багатство, філософська, національна та морально-етична проблематика драматургії Лесі Українки («Лісова пісня»). Утвердження ролі художнього слова як зброї у визвольній боротьбі народу. Заклик до визвольної боротьби («Contra spem spero»). Утвердження духовно багатого творчого життя людини в драмі-феєрії «Лісова пісня». Жанрові особливості, тип конфлікту драми, фольклорні джерела та образна система. Філософська ідея вірності високим ідеалам.

Микола Вороний як представник «Молодої музи». Новаторство поетичного світу митця. Характеристика вірша «Блакитна панна».

Лірика Олександра Олеса: Мотиви творчості, жанри. Проблематика лірики: «Чари ночі», «О слово рідне! Орле скутий!..».

Загальна характеристика поезії П. Тичини. Поетика збірок 20-х років. Своєрідність індивідуального стилю. Зміни естетичних орієнтирів у 30-х роках. Мотиви лірики «О, панно Інно...», «Пам'яті тридцяти», «Ви знаєте, як липа шелестить...».

Поезія неокласиків: ідеї, проблематика. Максим Рильський: «Молюся і вірю...», Микола Зеров: «Київ – традиція».

Творчість Миколи Хвильового: жанри, проблеми, стильові особливості. Життєвий і творчий шлях. Тематичне і стильове розмаїття його прози. «Я (Романтика)» – новела про добра і зло в житті та в душі. Проблема внутрішнього роздвоєння людини між гуманізмом і обов'язком.»

Юрій Яновський «Дитинство». Творча біографія митця. Романтичність світовідчуття і стилю. Ідея нетлінної вартості національних основ буття, спадковості поколінь, духовної пам'яті, вірності.

Творчість Володимира Сосюри: Патріотичні та інтимні мотиви творів поета. Щирість його ліричного самовираження. Патріотичний пафос поезії «Любіть Україну!».

Проза Валер'яна Підмогильного. Філософські мотиви прози. Урбанізм роману «Місто». Система образів.

Жанрово-тематичне багатство сатиричної спадщини Остапа Вишні. Новаторство письменника у створенні жанру усмішки. Ідейно-художня своєрідність «сільських», «закордонних», «мисливських» та інших усмішок. Майстерність засобів комічного зображення дійсності. Особливості індивідуального стилю творів Остапа Вишні: «Моя автобіографія», «Сом». Народні витоки гумору митця (гіпербола, каламбур, парадокс, іронія, гротеск, доказ від зворотного, нанизування однотипних понять, контрасти неспівпадіння,

русизми, різні прошарки розмовної лексики, риторичні фігури, звуконаслідувальні слова тощо). Словесні, ситуаційні і словесно-ситуаційні засоби гумору.

Новаторський характер драматургії Миколи Куліша. Біографічні відомості. Художні особливості творчості М. Куліша раннього періоду творчості. Проблематика комедії «Мина Мазайло».

Творчість Богдана-Ігора Антонича. Художні особливості твору «Різдво».

Олександр Довженко – письменник і кінорежисер. Новаторство митця у створенні жанру кіноповісті. Актуальність національної та морально-філософської проблематики у кіноповідях «Україна в огні», «Зачарована Десна» та у «Щоденнику». «Україна в огні» – чесна і неприхована правда про гіркі уроки Другої світової війни. Зображення воєнних подій через трагедію української землі, страждання і понівечені долі окремих людей. Велич простої людини на війні. Соцреалістичний канон та сміливий естетичний пошук у творчості митця. Національні та загальнолюдські проблеми у кіноповідях, їх філософська заглибленість, масштабність думки, романтичний пафос. Формування нового типу особистості, сім'ї, міжнаціональних відносин; гуманізм, філософічність, народнопоетична основа творів.

Андрій Малишко «Пісня про рушник». Відомий український поет і його пісні, що стали народними. Патріотичні почуття, найвищі духовні цінності в них. Художні засоби донесення до читача ідей патріотизму, гуманізму, історичної пам'яті. Ліризм поезій А. Малишка.

Українське шістдесятництво: суспільно-естетична природа, витоки і наслідки. Національна, гуманістична та патріотична ідея та її художнє втілення у поезії В.Симоненка. Синтез романтизму та неонародництва як визначальні риси світовідчуття поета. Неонародницькі тенденції в поетичній творчості В.Симоненка: переконаність у суспільному призначенні літератури. Гуманістичне спрямування поезії: гостре, шевченківське співчуття людям, знедоленим і покривдженим; утвердження самоцінності життя конкретної особистості: «Ти знаєш, що ти - людина...». В. Симоненко – поет національної ідеї. Суперечливість образу України: «Задивляюсь у твої зиниці...».

Проза Олесь Гончара. Своєрідність творчої манери митця, поєднання соцреалістичних та неонародницьких тенденцій, гуманізм творчості. Проблематика твору «Залізний острів».

Творчість Григора Тютюнника як явище неореалістичної прози в українській літературі ХХ ст. Творчий внесок Гр.Тютюнника в розвиток української психологічної новели. Жанрові особливості новелістики митця. Поетизація кохання як найвищого злету людських почуттів («Три зозулі з поклоном»). Художня майстерність психологічної деталі та подробиці, «ліплення» героїв виключно засобами мови. Гр.Тютюнник – представник психологічного реалізму в українській прозі ХХ сторіччя.

Філософські та художні виміри «естетики страждання» Василя Стуса (збірки «Зимові дерева», «Свіча в свічаді», «Веселий цвинтар», «Палімпсести», «Дорога болу»). Трагічна доля поета в добу тоталітаризму.. Внутрішня суперечливість образу України - «рідної чужини», його фольклорні та літературні

джерела («На колимськiм морозi калина»). Естетична та експресивна функцiя бiблiйних образiв у лiрицi В.Стуса. Стилiвi особливостi лiрики В.Стуса: ускладнена метафорична образнiсть, експресивнiсть вислову, герметизм та iн.: «Як добре те, що смертi не боюсь я», «О земле втрачена, явися!..».

Иван Драч «Балада про соняшник». Невтомний шукач нового змiсту i нової форми поезiї. Переосмислення жанру балади. «Балада про соняшник» – поетичний роздум про суть мистецтва, процес творчостi. Символiчнiсть образу соняшника, сонця. Висока вартiсть нетлiнних скарбiв людської душі – щедростi, доброти.

Поетичнi свiти Лiни Костенко. Художнє утвердження духовних та iсторичних цiнностей українського народу в романi «Маруся Чурай». Iсторична основа та фольклорнi джерела твору. Жанрово-композицiйнi особливостi. Утвердження безсмертя українського народу та його пiснi. Морально-етична проблематика твору. Мужня життєва позицiя Л.Костенко у «застiйну» добу: вiдсутнiсть конформiзму, «внутрiшнього цензора», будь-якої заiдеологiзованостi. Проблематика лiрики поетеси: «Страшнi слова, коли вони мовчать», «Українське альфреско»

Визначати мiсце i роль митця в лiтературному процесi. Знати основнi теоретико-лiтературнi поняття: - український модернiзм i його особливостi; - модернiстськi напрями та течiї: iмпресiонiзм, неоромантизм, символiзм, експресiонiзм; Знати основнi теоретико-лiтературнi поняття: - поетичний синтаксис (iнверсiя, тавтологiя, антитеза, анафора, паралелiзм); - риторичнi звертання i запитання, - алiтерацiя, асонанс; - рiзновиди роману (роман у новелах, роман у вiршах); - кiноповiсть; - усмiшка. Вмiти пояснювати поняття: - «Розстрiляне вiдродження»;

Твори українських письменникiв-емiгрантiв

Тексти: Иван Багрянний: «Тигролови», Євген Маланюк: «Стилет чи стилос?».

Проза I.Багряного – художнiй документ тоталiтарної епохи. Показ духовної незламностi «багрянiвської людини» в романах i повiстях («Сад Гетсиманський», «Тигролови», «Огненне коло»). Автобiографiчний змiст творiв. Жанрово – тематичне багатство прози митця. Автобiографiчнiсть, наскрiзний гуманiстичний пафос прозового доробку, його життєствердний мотив. Неоромантизм iндивiдуального стилю, образи-символи, фольклорнi засоби поетики. Сильний тип української людини – головний герой прози I.Багряного. Поняття «багрянiвська людина». Нацiональна iдея та її художнє втiлення у романi I.Багряного «Тигролови». Жанрова своєрiднiсть твору - авантюрний, пригодницький роман, його риси: напружений сюжет; мотив гонитви; «розкиданiсть» експозицiї; екзотика далекосхiдної природи. Автобiографiчнiсть твору. Динамiка сюжету, його неоромантизм. Роль умовної образної символiки та фольклору у розкриттi невмирущостi людського духу. Риси неоромантичного свiтобачення в романi. «Тигролови» як новаторське явище в українській лiтературi: синтез пригодницького жанру, нацiональної iдеї та сильної особистостi.

Євген Маланюк. Коротко про письменника. Художнє осмислення буттєвих

проблем, ностальгічні мотиви, філософічність поезій одного з «пражан». Проблема митця і поезії, слова: «Стилет чи стилос?».

Орієнтуватися в творчості українських письменників-емігрантів. Знати особливості пригодницького роману.

Сучасний літературний процес

Тексти: Загальний огляд, основні тенденції. Постмодернізм як літературне явище

Історико-культурна картина літератури кінця ХХ – початку ХХІ ст. (на шляху до нового відродження). З'ява нового літературного покоління. Постмодернізм як один із художніх напрямів мистецтва 90-х років, його риси. Літературні угруповання (Бу-Ба-Бу, «Нова дегенерація», «Пропала грамота», «ЛуГоСад» та ін.). Утворення АУП (Асоціації українських письменників). Література елітарна і масова. Сучасні часописи та альманахи.

Сучасна поезія Поліфонічність ліричних голосів, присутність різних стильових тенденцій (Л. Талапай, П. Мовчан, В. Герасим'юк, І. Малкович, В. Махно, І. Андрусак та ін.). Постмодерністський калейдоскоп сучасного світу: гра зі словом, образом, «чужим» текстом тощо, стильовий і тематичний еkleктизм, наскрізна іронічність. Ігор Римарук. «Різдво», «Зірка», «Обнови». Болісні роздуми про місце людини у складному сучасному світі, про важливість збереження вічних цінностей, себе в час апокаліпсису. Група Бу-Ба-Бу Юрій Андрухович. «Пісня мандрівного спудея», «Казкар», «Астролог», «Балада повернення» Віктор Неборак. «Сад», «Генезис літаючої голови», «Гра».

Сергій Жадан. «Музика, очерет...», «На цьому майдані...», «Тут, певно, колись було море...» Образне осмислення стоїчних, духовно наповнених відчуттів сучасної людини на тлі вихолощеного буття.

Сучасна проза Її пошуковість, експериментаторство. Сучасний світ, людина у міфологіях, відчуттях, рефлексіях, в ігровому полі авторської уяви, іронії, гротеску. Поєднання різних стильових тенденцій, конкретики сучасного життя з універсальністю часопростору (проза Ю. Андруховича, Ю. Іздрика, Є. Кононенко та ін.). Галина Пагутяк. «Ранок без вечора», «Потрапити в сад», «Душа метелика» Узагальнююча візія сучасного світу в новелах письменниці. Впевнений наголос на духовності, внутрішніх гуманних потенціях людини.

Орієнтуватися в основних тенденціях розвитку сучасної літератури; Визначати найхарактерніші ознаки постмодернізму.

Список рекомендованої літератури

1. Бондар М.П. Поезія пошевченківської епохи. Система жанрів. – К., 1986. – 184 с.
2. Брюховецький В. Ліна Костенко: Нарис творчості.-К.: Укр. письменник, 1990.– 92 с.
3. Гнатюк М.П. Українська поема першої половини ХІХ ст. Проблеми розвитку жанру. – К., 1975. – 193 с.
4. Гончар О.І. Просвітительський реалізм в українській літературі. – К.: Вища школа, 1989. – 315 с.
5. Грабович Г. Поет як міфотворець: Семантика символів у творчості Тараса Шевченка. –

- К.: Критика, 1998. – 206 с.
6. Гроно нездоланих співців: Літературні портрети українських письменників ХХ сторіччя, твори яких увійшли до оновлених шкільних програм /Упор. В.Кузьменко. – К.: Український письменник, 1997. –284 с.
 7. Двадцять роки: літературні дискусії, полеміки: Літературно-критичні статті / Упор. В.Г.Дончик. – К.: Дніпро, 1991. – 366 с.
 8. Діалектика художнього пошуку: літ. процес 60-80-х рр. - К., 1989
 9. Дончик В. Грані сучасної прози – К., 1987
 10. Єфремов С. Історія українського письменства. – К.: Феміна, 1995. – 688 с.
 11. Жулинський М. Наближення: літературні діалоги. – К., 1986.
 12. Зеров М. Твори: В 2-х т. – К.: Дніпро, 1990. – Т.2: Історико-літературні та літературознавчі праці / Уп. І.П. Кочура, Д.В. Павличко. – К.: Дніпро, 1990. – 601с.
 13. І вічна таїна слова: вивчення великого епічного твору (Марко В., Клочек Г. та ін.). – К.: Рад. школа, 1990. – 203 с.
 14. Івашків В.М. Українська романтична драма 30-80-х років ХІХ ст. – К., 1990. – 253с.
 15. Ільницький М. Людина в історії. Сучасний український історичний роман. – К.: Український письменник, 1989. –290 с.
 16. Історія української літератури ХІХ ст.: У 3 кн.: Навчальний посібник. Кн.2 / За ред. М.Яценка. – К.: Либідь, 1996. – 384 с.
 17. Історія української літератури ХХ століття: Книга друга / За ред. В.Дончика. –К.: Либідь, 1995. – 420 с.
 18. Історія української літератури ХХ століття: Книга перша / За ред. В.Дончика. –К.: Либідь, 1993. – 781 с.
 19. Історія української літератури ХХ століття: У двох книгах. – К.: Либідь, 1998; Книга перша – 380 с.; Книга друга. – 453 с.
 20. Історія української літератури. ХІХ століття: У 3 кн. Кн.1: Навч.посібник / За ред. М.Т. Яценка. – К., 1995.
 21. Історія української літератури. В 2-х тт. / Історія української літератури ХХ століття: Книга друга /За ред. В.Дончика. – Т. 2. – К.: Наукова думка, 1988. – 742с.
 22. Історія української літератури: У 2 т. – К.: Вища школа, 1987. – Т. 1. – 637 с.
 23. Історія української літератури ХХ ст: У 2-х кн. Кн. 2 Ч. 2: 1940-1950-ті роки /За ред. В. Г. Дончика. – К.: Либідь, 1994. – 368с.
 24. Калениченко Н.Л. Українська література ХІХ ст. Напрями, течії. – К., 1977 – 210с.
 25. Клочек Г. Поезія Тараса Шевченка: сучасна інтерпретація. Навчально-методичний посібник. – К.: Освіта, 1998.–237 с.
 26. Клочек Г. Поетика Бориса Олійника: Літ.- крит. нарис- К.: Наукова думка, 1989. – 169 с.
 27. Мороз Л. Григій Тютюнник: Нарис життя і творчості. – К.: Український письменник, 1991. –203 с.
 28. Нахлік Є. К. Українська романтична проза 20-60-х років ХІХ ст. – К., 1981. - 262 с.
 29. Нові імена в програмі з української літератури. Посібник для вчителя /Упор. В. Неділько. - К.: Освіта, 1993. – 320с.
 30. Павличко С. Дискурс модернізму в українській літературі. 2-ге вид., перероб. і доп. – К.: Либідь, 1999. – 447 с.
 31. Павлишин М. Канон і іконостас літ.-крит. статті. – К.: Обереги, 1997.– 279 с.
 32. Салига Т. Микола Вінграновський: літ. Крит. нарис.–К., 1989
 33. Семенчук І. Михайло Стельмах. –К.: Український письменник, 1987. –220 с.
 34. Семенчук І. Р. Юрій Яновський. Життя і творчість.
 35. Скирда Л. Сучасна українська поезія К.: Укр. письменник, 1983.–205 с.
 36. Скирда Л. Сучасна українська поема К., 1991
 37. Слабошпицький М. Василь Земляк: Нарис творчості. – К.: Наукова думка, 1994. –192с.
 38. Соловей Е. Українська філософська лірика. – К.,1999
 39. Соловей Е. Українська філософська лірики. – К.: Юніверс, 1999. – 366 с.

40. Ткаченко А. Василь Симоненко: Нарис життя і творчості .– К., Наукова думка, 1990.– 198 с.
41. Ткаченко А. Іван Драч: Нарис творчості. – К.: Український письменник, 1988.– 250 с.
42. Українська літератури ХХ сторіччя: Навчальний посібник для вчителів та учнів / Науковий редактор В.Дончик. – К.: Український письменник, 1993. –223 с.
43. Українське слово. Хрестоматія української літератури та літературної критики: У чотирьох книгах /Упор. Є.Федоренко, В.Яременко. – К.: Рось, Кн.1. –1994. –703 с; Кн.2. – 1994. –718 с; Кн.3. –1994. –687 с.; Кн.4. –1995. –703 с.
44. Ушкалов Л. З історії української літератури XVII – XVIII століть. – Харків: Акта, 1999. – 216 с.

Історія України

1. Пояснювальна записка

Мета співбесіди для вступу на здобуття ступеня бакалавра: з'ясувати рівень теоретичних знань та практичних навичок вступників з метою зарахування вступників на навчання за освітнім ступенем бакалавра.

Під час вступного іспиту вступник повинен показати :

- 1) Чітке знання означень, історичних понять, термінів, формулювань, дат, передбачених програмою, вміння пояснювати їх;
- 2) Вміння точно і стисло висловлювати власну думку на історичні події, використовуючи набуті знання, термінологічний апарат;
- 3) Наявність історичних вмінь і навичок, передбачених державними стандартами, вміння застосовувати їх на практиці;
- 4) Вміння аналізувати та систематизувати історичний матеріал.

Зміст програми

Стародавня історія України

Поява та розселення людей на території України. Поширення землеробства й скотарства на землях України. Кочовики за раннього залізного віку. Заснування античних міст-колоній у Північному Причорномор'ї та Криму. Перші писемні згадки про давніх слов'ян (венедів, антів, склавинів). Велике розселення слов'ян.

Дати:

IV - середина III тис. до н.е. – розселення племен трипільської культури на території України;

VIII–VI ст. до н.е. – Велика грецька колонізація

Друга половина V - VII ст. – Велике розселення слов'ян.

Поняття та терміни: «історичні джерела», «археологічна культура», «палеоліт», «мезоліт», «неоліт», «бронзовий вік», «ранній залізний вік», «привласнювальне господарство», «відтворювальне господарство», «колонізація», «колонізація», «кочовики».

Київська держава

Розселення східнослов'янських племінних союзів. Утворення Київської держави (Русі-України). Внутрішньо- та зовнішньополітична діяльність князів/княгині: Олега, Ігоря, Ольги, Святослава. Князювання Володимира Великого та Ярослава Мудрого. Запровадження християнства як державної релігії. Правління Ярославичів. Князювання Володимира Мономаха та його сина Мстислава в Києві. Боротьба з половецькою загрозою. Розвиток суспільно-політичного та господарського життя Київської держави (Русі-України)

Поширення писемності. Розвиток культури й освіти Київської держави (Русі-України)

Дати:

882 р. – об'єднання північних та південних руських земель Олегом;

988 р. – запровадження християнства як державної релігії;

1019 – 1054 рр. – князювання Ярослава Мудрого в Києві;

1097 р. – Любецький з'їзд князів;

1113 р. – укладення «Повісті минулих літ»; початок правління Володимира Мономаха у Києві

1187 р. – перша згадка назви «Україна» у писемних джерелах

Персоналії: Аскольд, Олег, Ігор, Ольга, Святослав, Володимир Великий, Ярослав Мудрий, Володимир Мономах, Ярослав Осмомисл, літописець Нестор.

Поняття та терміни: «племінний союз», «князь», «бояри», «верства», «язичництво», «християнство», «шлюбна дипломатія», «ікони», «мозаїка», «фреска». Билини», «літопис».

Галицько-Волинська держава. Монгольська навала

Об'єднання Галицького та Волинського князівств. Князювання Данила Романовича. Монгольська навала на південно-західні землі Русі. Розподіл і збереження Галицько-Волинської держави нащадками Данила Романовича.

Розвиток суспільно-політичного та господарського життя

Культура Галицько-Волинської держави.

Дати:

1199 р. – утворення Галицько-Волинської держави;

1223 р. – битва на р.Калка;

1238 – 1264 рр. – правління Данила Романовича;

1240 р. – захоплення Києва монголами.

Персоналії: Роман Мстиславович, Данило Романович, Лев Данилович, Юрій I Львович, Юрій II Болеслав.

Поняття та терміни: «ярлик», «баскак».

Литовсько-Руська держава. Українські землі у складі Великого князівства Литовського та інших держав (у другій половині XIV – першій половині XVI ст.)

Боротьба Польщі та Литви за Галицько-Волинську спадщину. Вхід українських земель до складу інших держав (Угорське королівство, Молдавське князівство, Османська імперія, Московське царство). Кревська унія. «Велике князівство Руське». Остаточна ліквідація Київського та Волинського удільних князівств. Утворення Кримського ханства. Перехід кримських ханів у васальну залежність від Османської імперії. Виникнення українського козацтва. Соціально-економічне життя. Розвиток культури та освіти.

Дати:

1362 р. – битва на р. Сині Води;

1385 р. – укладення Кревської унії;

40-і роки XV століття – утворення Кримського ханства;

1478 р. – визнання Кримським ханством васальної залежності від Османської імперії;

1489 р. – перша згадка про українських козаків у писемних джерелах;

1514 р. – битва під Оршею

Персоналії: Ольгерд, Вітовт, Свидригайло, Хаджі-Герей, Костянтин Іванович Острозький, Юрій Дрогобич.

Поняття та терміни: «шляхта», «магдебурзьке право», «магістрат», «цехи», «Дике поле», «козак».

Українські землі у складі Речі Посполитої (друга половина XVI ст.)

Люблінська унія та її вплив на українські землі. Зміни в соціальній структурі українського суспільства. Виникнення Запорозької Січі. Повстання 1590-х років (К.Косинського та С.Наливайка). Братський рух. Утворення греко-католицької церкви. Розвиток культури й освіти.

Дати:

1556 – 1561 р. – Створення Пересопницького Євангелія;

1556 р. – заснування князем Д.Вишневецьким на о. Мала Хортиця першої відомої Січі;

1569 р. – Люблінський унія. Утворення Речі Посполитої;

1586 р. – утворення першої братської (слов'яно-греко-латинської) школи у Львові)

1596 р. – Берестейська церковна унія. Утворення греко-католицької церкви.

Персоналії: Василь-Костянтин Острозький, Дмитро Вишневецький, Герасим Смотрицький, Іван Федоров.

Поняття та терміни: «воєводство», «українське козацтво», «реєстрове козацтво», «Запорозька Січ», «старшина», «клейноди», «греко-католицька церква», «братства», «полемічна література».

Українські землі в складі Речі Посполитої (перша половина XVII ст.)

Зміни в соціально-економічному житті. Відновлення церковної православної ієрархії 1620 р. Розвиток культури та освіти. Морські походи козаків. Участь українського козацтва у війнах Речі Посполитої проти Московського царства і Османської імперії. Козацькі повстання 1620-х – 1630-х рр. «Ординація Війська Запорозького...»

Дати:

1618 р. – похід козаків під проводом гетьмана П.Конашевича-Сагайдачного на Москву;

1621 р. – Хотинська битва;

1625 – Куруківська угода;

1632- »Пункти для заспокоєння руського народу», утворення Києво-Могилянської колегії)

1637 – 1638 рр. – повстання під проводом Павла Павлюка, Якова Острянина, Дмитра Гуні.

Персоналії: Петро Конашевич-Сагайдачний, Іпатій Потій, Йов Борецький, Петро Могила.

Поняття та терміни: «панщина», «фільварки», «Золотий спокій».

Національно-визвольна війна українського народу під проводом Б.Хмельницького середини XVII ст..

Національно-визвольна війна українського народу. Зміни в суспільно-політичному житті. Утворення української козацької держави – Війська Запорозького. Зовнішньополітична діяльність уряду Б.Хмельницького.

Дати:

1648 р. – Жовтоводська, Корсунська та Пилявецька битви;

1649 р. – Зборівська битва. Зборівський договір;

1651 р. – Берестецька битва. Білоцерківський договір;

1652 р. – Батозька битва;

1653 р. – Жванецька облога;

1654 р. – Переяславська рада; українсько-московський договір («Березневі статті»);

1656 р. – московсько-польське Віленське перемир'я.

Персоналії: Богдан Хмельницький, Іван Богун, Тиміш Хмельницький.

Поняття та терміни: «Національно-визвольна війна», «Військо Запорозьке», «Гетьманщина», «покозачення».

Українські землі наприкінці 50-х – у 80-ті рр. XVII ст.

Гетьманування І. Виговського, Ю. Хмельницького.. Поділ Гетьманщини. Гетьманування П. Тетері, І. Брюховецького, П. Дорошенка, Д. Многогрішного, І. Самойловича. Занепад Правобережжя. Запорозька Січ у складі Гетьманщини. Адміністративно-територіальний устрій Слобідської України.

Дати:

1658 р. – Гадяцький договір

1659 р. – Конотопська битва;

1667 р. – Андрусівський договір;

1669 р. – Корсунська угода, визнання Правобережжя Гетьманщиною протекторату Османської імперії;

1681 р. – Бахчисарайський мирний договір;

1686 р. – «Вічний мир» між Московським царством і Річчю Посполитою.

Персоналії:

Іван Виговський, Петро Тетеря, Петро Дорошенко, Іван Брюховецький, Іван Сірко, Юрій Хмельницький, Дем'ян Многогрішний, Іван Самойлович.

Поняття та терміни: «Руїна», «Великий згін».

Українські землі наприкінці XVII – у першій половині XVIII ст.

Гетьманування І. Мазепи. Північна війна і Україна. Повстання під проводом С.Палія (1702-1704 рр.). Гетьманування І. Скоропадського, Д. Апостола. Обмеження автономії Гетьманщини. «Правління Гетьманського уряду» (1734–1750 рр.) Розвиток культури та освіти. Києво-Могилянська академія.

Дати:

1708 р. – українсько-шведський союз, зруйнування Батурина

1709 р. – зруйнування російськими військами Чортомлицької Січі; Полтавська битва;

1710 р. – Конституція Пилипа Орлика;

1713 р. – ліквідація козацтва на Правобережній Україні;

1734 р. – заснування Нової (Підпільненської) Січі.

Персоналії:

Іван Мазепа, Кость Гордієнко, Іван Скоропадський, Павло Полуботок, Данило Апостол, Пилип Орлик, Феофан Прокопович.

Поняття та терміни: «Конституція», «Малоросія», «Малоросійська колегія», «козацьке бароко», «козацькі літописи».

Українські землі в другій половині XVIII ст.

Гетьманування К. Розумовського. Діяльність Другої Малоросійської колегії. Скасування козацького устрою на Слобожанщині. Ліквідація Запорозької Січі. Ліквідація автономного устрою Гетьманщини. Гайдамацький та опришківський рухи. Зміни в політичному становищі Правобережної України та західноукраїнських земель після поділів Речі Посполитої (1772, 1793, 1795 рр.). Реформи Марії Терезії та Йосифа II та українські землі. Розвиток культури, науки, освіти.

Дати:

1764 р. – остаточна ліквідація гетьманства;

1768 р. – Коліївщина;

1775 р. – остаточна ліквідація Запорозької Січі;

1780–1782 рр. – ліквідація особистої залежності селян в Австрійській імперії;

1783 р. – закріпачення селян Лівобережної та Слобідської України.

Персоналії:

Кирило Розумовський, Петро Калнишевський, Олекса Довбуш, Максим Залізняк, Іван Гонта, Григорій Сковорода, Артем Ведель, Максим Березовський, Іван Григорович-Барський, Дмитро Бортнянський.

Поняття та терміни: «Нова (Підпільненська) Січ», «Задунайська Січ», «Коліївщина», «паланка», «зимівник».

Українські землі у складі Російської імперії наприкінці XVIII – у першій половині XIX ст.

Адміністративно-територіальний поділ українських земель у складі Російської імперії. Початок українського національного відродження. Кирило-Мефодіївське братство. Поширення в Україні російського та польського суспільних рухів. Початок промислового перевороту.

Дати:

1798 р. – видання «Енеїди» І. Котляревського;

1828 р. – ліквідація

грудень 1825 – січень 1826 рр. – повстання Чернігівського полку;

1830-1831 рр. – польське визвольне повстання;

1840 р. – перше видання «Кобзаря» Т. Шевченка;

1846–1847 рр. – діяльність Кирило-Мефодіївського братства..

Персоналії:

Йосип Гладкий, Іван Котляревський, Микола Гулак, Микола Костомаров, Пантелеймон Куліш, Тарас Шевченко, Устим Кармалюк.

Поняття та терміни: «промисловий переворот», «нація», «національне відродження», «національна ідея», «масонство», «декабристи».

Західноукраїнські землі в складі Австрійської імперії наприкінці XVIII – у першій половині XIX ст.

Адміністративно-територіальний поділ західноукраїнських земель. Початок національного відродження. Діяльність «Руської трійці». Альманах «Русалка Дністровая». Західноукраїнські землі в європейській революції 1848–1849 рр. Діяльність Головної руської ради (1848–1851 р). Перший досвід парламентської діяльності.

Дати:

1816 р. – створення освітнього товариства галицьких греко-католицьких священників;

1833 – 1837 рр. – діяльність «Руської трійці»;

1848 р. – скасування панщини в Галичині; видання першої україномовної газети «Зоря Галицька».

Персоналії: Олександр Духнович, Маркіян Шашкевич, Іван Вагилевич, Яків Головацький, Лук'ян Кобилиця.

Поняття та терміни: «будителі», «революція», «Весна народів».

Культура України кінця XVIII – першої половини XIX ст.

Розвиток освіти, науки, літератури, мистецтва, архітектури. «Історія русів». Галицько-руська матиця. Собор руських вчених.

Дати:

1805 р. – відкриття університету у Харкові;

1834 р. – відкриття університету в Києві.

1839 р. – ліквідація царською владою греко-католицької церкви на Правобережжі.

Персоналії: Петро Гулак-Артемівський, Григорій Квітка-Основ'яненко, Михайло Максимович, Михайло Остроградський, Василь Каразін.

Поняття та терміни: «романтизм», «класицизм».

Надніпрянська Україна в другій половині XIX ст.

Події Кримської війни 1853-1856 рр. на українських землях. Реформи 1860 – 1870-х років і процеси модернізації в Україні. Українські підприємці. Політика російського царизму щодо України. Розвиток громадського руху. Журнал «Основа». Діяльність «Південно-Західного відділу Російського географічного товариства» (1873–1876 рр.). Братство тарасівців.

Дати:

19 лютого 1861р. – царський маніфест про скасування кріпосного права в Російській імперії;

1863 рр. – Валуєвський циркуляр;

1863–1864 рр. – польське національно-визвольне повстання;

1876 р. – Емський указ.

Персоналії: Володимир Антонович, Михайло Драгоманов, Павло Чубинський, Борис Грінченко.

Поняття та терміни: «Київська козаччина», «земства», «громадівський рух».

Західноукраїнські землі у складі Австрійської (Австро-Угорської) імперії в другій половині XIX ст.

Політика австрійського уряду щодо західноукраїнських земель. Розвиток кооперативного руху. Трудова еміграція. Політизація національного руху та утворення перших політичних партій. Діяльність культурно-освітнього товариства «Просвіта».

Дати:

1868 р. – створення у Львові товариства «Просвіта»;

1873 р. – створення у Львові Літературного товариства ім. Т. Шевченка (від **1892 р.** – Наукового товариства ім. Т. Шевченка);

1890 р. – створення Русько-української радикальної партії.

1899 – створення Української Національно-демократичної партії та Української соціал-демократичної партії.

Персоналії: Іван Франко, Юліан Бачинський, М. Грушевський.

Поняття та терміни: «трудова міграція», «українофіли», «москвофіли», «народовці», «партія», «радикали», «нова ера».

Українська культура в другій половині XIX – на початку XX ст.

Піднесення української культури. Розвиток освіти, науки, музичного, образотворчого, театрального мистецтва. Українські підприємці-благодійники.

Дати:

1865 р. – відкриття Новоросійського університету.

1875 р. – відкриття Чернівецького університету.

Персоналії: **Сергій Васильківський, Данило Заболотний, Марія Заньковецька, Ілля Мечников, Дмитро Яворницький, Леся Українка, Агатангел Кримський, І. Франко, М. Старицький, Марко Кропивницький, Іван Карпенко-Карий, Микола Садовський, Микола Лисенко, Микола Пимоненко, Соломія Крушельницька, Мка Терещенко, Богдан Ханенко.**

Поняття: «меценат», «професійний театр», «реалізм», «модернізм».

Надніпрянська Україна в 1900-1914 рр..

Утворення монополістичних об'єднань в Україні. Консолідація української нації. Створення політичних партій Надніпрянщини. Самостійницька й автономістська течії в національному русі. Події революції 1905 – 1907 рр. в Україні. Діяльність українських парламентських громад в I та

II Державних Думах. Діяльність «Просвіти» Посилення національного гніту в 1907 – 1914 рр. Земельна реформа П. Столипіна та її вплив на Україну.

Дати:

1900 р. – утворення Революційної української партії (РУП), першої політичної партії Наддніпрянської України.

1908р. – створення Товариства українських поступовців (ТУП);

1911–1913 рр. – «справа Бейліса»

Персоналії: Євген Чикаленко, Микола Міхновський Ілля Шраг..

Поняття та терміни: «монополія», «хутір», «відруб», «чорносотенці», «страйк».

Західноукраїнські землі у складі Австро-Угорської імперії у 1900- 1914 рр..

Становище промисловості та сільського господарства. Радикалізація українського політичного руху. Вплив греко-католицької церкви на піднесення національної свідомості населення західноукраїнських земель.

1900 р. – обрання А.Шептицького митрополитом греко-католицької церкви.

1907 р. – впровадження в Австро-Угорській імперії загального виборного права для чоловіків

Персоналії: Андрей Шептицький, Кирило Трильовський, Іван Боберський.

Поняття та терміни: «Народне віче»

Україна в Першій світовій війні

Позиції українських політичних сил Наддніпрянської України та західноукраїнських земель щодо війни. Перебіг воєнних дій на українських землях. Діяльність австрійської та російської адміністрацій у Галичині та Буковині. Українські січові стрільці (УСС).

Дати:

Серпень 1914 р. – утворення Головної української ради, формування легіону Українських січових стрільців, створення Союзу визволення України.

1914 р. – Галицька битва;

1915 р. – утворення Загальної української ради;

1916 р. – Брусиловський прорив.

Персоналії: Кость Левицький, Дмитро Донцов.

Поняття та терміни: «світова війна», «Галицько-Буковинське генерал-губернаторство».

Українська революція

Революційні події в Україні у 1917 – на початку 1918 р. Українізація армії. Еволюція поглядів політичних сил України в питанні самовизначення українців. Універсали Центральної Ради (УЦР). Відносини УЦР з Тимчасовим урядом та більшовицькою Росією. Проголошення Української Народної Республіки (УНР). Проголошення радянської влади. Перша війна радянської Росії з УНР. Проголошення незалежності УНР.

Дати:

Березень 1917 р. – утворення Української Центральної Ради;

Квітень 1917 р. – Всеукраїнський Національний конгрес;

Червень 1917 р. – I УЦР;

Липень 1917 р. – II Універсал УЦР;

Листопад 1917 р. – III Універсал УЦР;

22 (9) січня 1918 р. – IV Універсал УЦР, проголошення незалежності УНР;

Січень 1918 р. – бій під Крутами.

Персоналії: Михайло Грушевський, Володимир Винниченко, Сергій Єфремов.

Поняття та терміни: «автономізація», «самостійники», «Універсали УЦР», «Генеральний Секретаріат», «Вільне козацтво», «Народний секретаріат».

Україна в боротьбі за збереження державної незалежності (1918 – 1920 рр.)

Брестський мирний договір між УНР та державами Четверного союзу, Конституції УНР. Гетьманський переворот. Українська Держава.

Утворення Західноукраїнської Народної Республіки (ЗУНР).

Українсько-польська війна 1918-1919 рр. Акт злуки УНР та ЗУНР.

Прихід до влади Директорії.. Друга радянсько-українська війна. Окупація військами Антанти півдня України. Повстання М.Григор'єва. Денікінський режим в Україні. Більшовицький режим в Україні. Ухвалення Конституції УСРР 1919 р. Перший «Зимовий похід» Армії УНР. Варшавська угода між УНР та Польщею. Польсько-радянська війна на території України. Другий «Зимовий похід» Армії УНР. Холодноярська республіка (1919-1922 рр.)

Дати:

січень (лютий) 1918 р. – Брестський мир між УНР та державами Четверного союзу;

29 квітня 1918 р. – державний переворот і прихід до влади П. Скоропадського;

1 листопада 1918 р. – «Листопадовий зрив» у Львові;

13 листопада 1918 р. – проголошення Західноукраїнської Народної Республіки;

14 листопада 1918 р. – утворення Директорії;

22 січня 1919 р. – Акт злуки УНР і ЗУНР;

Грудень 1919 – травень 1920 рр. - Перший «Зимовий похід» Армії УНР;

Квітень 1920 р. – Варшавська угода;

Березень 1921 р. – Ризький мирний договір.

Персоналії: Павло Скоропадський, Євген Петрушевич, Симон Петлюра, Нестор Махно, Християн Раковський.

Поняття та терміни: «Директорія», «соборність», «отаманщина», «воєнний комунізм», «Чортківська офензива», «Київська катастрофа».

Українська СРР в умовах нової економічної політики (1921 – 1928 рр.)

Голод у південних губерніях УСРР. Антицерковна кампанія. Неп в УСРР. Входження УСРР до складу СРСР. Політика «коренізації» УСРР («українізація»). Кампанія з ліквідації неписьменності дорослих. Українське національне відродження 1920-х рр.

Дати:

1921 – 1923 рр. – голод в Україні;

1921 р. – утворення Української автокефальної православної церкви (УАПЦ);

1922 р. – входження УСРР до складу СРСР

1923-р. – початок політики «коренізації» в УСРР;;

1925 р. – проголошення курсу на індустріалізацію;

Персоналії:

Олександр Шумський, Микола Скрипник, Михайло Волобуєв, Микола Хвильовий, Лесь Курбас, Михайло Бойчук, Олександр Довженко, Василь Липківський.

Поняття та терміни: «неп», «трест», «індустріалізація», «коренізація», «автокефальна церква».

Утвердження тоталітарного режиму (1929 -1939 рр.)

Форсована індустріалізація, насильницька колективізація, ідеологізація суспільного і культурного життя в Україні. Культ особи. Масові репресії. Голодомор 1932-1933 рр. в Україні – геноцид Українського народу. Згорання українізації. Антицерковна кампанія.

Дати:

1928/1929-1932 рр. – перша п'ятирічка;

1928 р. – судовий процес «Шахтинська справа»;

1929 р. – початок насильницької колективізації;

1930 р. – судовий процес у справі «Спілки визволення України» (СВУ).

1932 – 1933 рр. – Голодомор в Україні;

1934 р. – перенесення столиці УСРР з Харкова до Києва;

1937 р. – ухвалення Конституції УРСР;

1937 – 1938 рр. – «Великий терор».

Персоналії: Лазар Каганович, Станіслав Косіор, Максим Рильський, Павло Вірський, Григорій Верьовка.

Поняття та терміни: тоталітарний режим», «стаханівський рухп'ятирічка», «форсована індустріалізація», «стаханівський рух», «колективізація», «розкуркулення», «закон про п'ять колосків», «Голодомор», «чорна дошка», «ГУЛАГ», «розстріляне відродження», «паспортна система», «соціалістичний реалізм».

Західна Україна в 1921 – 1939 рр.

Соціально-економічний розвиток українських земель у складі Польщі, Румунії, Чехословаччини. Українські суспільно-політичні рухи, радикалізація політичного життя в 1930-х роках. Карпатська Україна.

Дати:

1920 р. – підписання Бессарабського протоколу, визнання країнами Антанти входження Бессарабії до складу Румунії;

1923 р. - визнання країнами Антанти входження Східної Галичини до складу Польщі; саморозпуск уряду ЗУНР;

1925 р. – утворення Українського національно-демократичного об'єднання (УНДО);

1929 р. – утворення Організації українських націоналістів (ОУН);

1930 р. – проведення польською владою акції «пацифікації»;

1938 р. – надання автономії Підкарпатській Русі у складі Чехо-Словаччини;;

15 березня 1939 р. – проголошення незалежності Карпатської України.

18 березня 1939 р. – окупація Угорщиною Карпатської України.

Персоналії: Євген Коновалець, Степан Бандера, Андрій Мельник, Августин Волошин.

Поняття та терміни: «осадництво», «пацифікація», «русинство», «Таємний університет», «політична еміграція».

Україна під час Другої світової війни (1939 – 1945 рр.)

Початок Другої світової війни. Приєднання Західної України, Південної та Північної Бессарабії та Північної Буковини до складу УРСР. Напад нацистської Німеччини та її союзників на СРСР. Оборона Києва, Одеси, Севастополя. Поразки Червоної армії. Нацистський окупаційний режим. Голокост. Радянський партизанський рух. Діяльність ОУН. Утворення УПА. Польсько-український конфлікт. Створення Української головної визвольної ради (УГВР). Вигнання нацистських окупантів з території України. Депортація кримських татар та інших народів Криму (травень 1944 р.). Внесок українців у визволення народів Європи від нацизму. Завершення Другої світової війни.

Дати:

23 серпня 1939 р. - радянсько-німецький договір про ненапад і таємний протокол до нього («пакт Молотова-Ріббентропа»);

1 вересня 1939 р. – початок Другої світової війни;

17 вересня 1939 р. – вторгнення Червоної армії на територію Західної України;

Червень 1940 р. – вторгнення Червоної армії на територію Бессарабії та Північної Буковини;

22 червня 1941 р. – напад Німеччини на СРСР;

30 червня 1941 р. – проголошення Акта про відновлення Української Держави;

14 жовтня 1942 р. – створення Української повстанської армії (УПА);

грудень 1942 р. – початок вигнання нацистських загарбників з України;

6 листопада 1943 р. – визволення Києва від нацистських окупантів;

січень – лютий 1944 р. – (Корсунь-Шевченківська наступальна операція);

28 жовтня 1944 р. – завершення вигнання нацистських окупантів зі всієї території України;

9 травня 1945 р. – День Перемоги над нацистською Німеччиною;

2 вересня 1945 р. – завершення Другої світової війни.

Персоналії: Тарас Бульба (Боровець), Роман Шухевич, Іван Кожедуб, Олексій Берест, Кузьма Дерев'яноко, Ярослав Стецько.

Поняття та терміни: «радянізація», «новий порядок», «План Барбаросса», «мобілізація», «евакуація», «план Ост», «Голокост», «колабораціонізм», «рух Опору», «Український штаб партизанського руху (УШПР)», «похідні групи», «Поліська Січ», «Східний вал», «випалена земля», «депортація»,

Україна в перші повоєнні роки(1945 – на початку 1950-х рр.)

Участь УРСР у зовнішній політичній Радянського Союзу. Адміністративно-територіальні зміни. Відбудова. Голод в Україні 1946 – 1947 рр. Радянізація західних областей України. Боротьба ОУН і УПА. Придушення визвольного руху. Розгортання ідеологічних кампаній (боротьба з «українським буржуазним націоналізмом», «низькопоклонством перед Заходом», «безродними космополітами» тощо). Культура і наука.

Дати:

1945 р. – входження Закарпаття до складу УРСР.

квітень 1945 р. – Україна – співзасновниця Організації Об'єднаних Націй (ООН);

березень 1946 р. – «саморозпуск» Української греко-католицької церкви (УГКЦ);

1946 – 1947 рр. – голод в Україні;

квітень – липень 1947 р. – проведення польською владою операції «Вісла».

Персоналії: Йосип Сліпий, Володимир Сосюра, Олесь Гончар.

Поняття та терміни: «відбудова», «операція «Вісла», «ждановщина», «лисенківщина», «холодна війна»,

Україна в умовах десталінізації (1953 – 1964 рр.)

Лібералізація суспільно-політичного життя УРСР в середині 1950 – 1960-х рр.: припинення масових репресій, часткова реабілітація. Зміни адміністративно-територіального устрою УРСР. Спроби реформування управління промисловістю та сільського господарства, соціальної сфери. Виникнення руху «шістдесятників», першої хвилі дисидентського руху наприкінці 1950 – початку 1960-х рр. Культура і наука.

Дати:

1953-1954 рр. – повстання політичних в'язнів в сталінських концтаборах. Ліквідація ГУЛАГу;

лютий 1954 р. – входження Кримської області до складу УРСР;

1956 р. – XX з'їзд КПРС, засудження культу особи;

1957 р. – запуск першого штучного супутника Землі, початок «космічної ери»;

1959 р. – утворення Української робітничо-селянської спілки.

1961 р. – перший політ людини в Космос (Юрій Гагарін)

Персоналії:

Левко Лук'яненко, Іван Світличний, Алла Горська, Іван Дзюба, Ліна Костенко, Євген Сверстюк, Василь Симоненко.

Поняття та терміни: «десталінізація», «культ особи», «лібералізація», «політична реабілітація», «відлига», «раднаргоспи», «шістдесятники», «дисидентство», «хрущовки».

Україна в період загострення кризи радянської системи (1965 –1985р.)

Політико-ідеологічна криза радянського ладу в Україні (середина 1960 – початок 1980-х рр.). Спроби економічних реформ у другій половині 1960-х рр. Здобутки і проблеми соціальної сфери. Культура і наука. Русифікація. Опозиційний рух.

Дати:

1965 р. – реформи у сільському господарстві та промисловості («косигінська реформа»); перша хвиля арештів дисидентів;

1972 р. – зміна політичного керівництва УРСР; масові арешти дисидентів;

1976 р. – утворення Української Гельсінської групи.

Персоналії: Петро Григоренко, Валерій Марченко, Микола Руденко, Василь Стус, Олег Антонов, Сергій Параджанов, Іван Миколайчук, Володимир Івасюк, Леонід Биков.

Поняття та терміни: «розвинений соціалізм», «застій», «номенклатура», «дефіцит», «русифікація», «самвидав», «тамвидав», «правозахисник», «Конституція розвинутого соціалізму».

Розпад Радянського Союзу та відродження незалежності України (1985 – 1991 рр.)

Початок «перебудови». Загострення соціально-економічної кризи. Рівень життя населення. Чорнобильська катастрофа. Зростання соціальної та національної активності українського суспільства наприкінці 1980-х рр. Загальноукраїнський страйк шахтарів. Політичні реформи. Формування багатопартійності, створення Народного руху України за перебудову, перші альтернативні вибори до Верховної Ради УРСР. Створення Автономної Республіки Крим (12 лютого 1991 р.) Декларація про державний суверенітет України. Акт проголошення незалежності України. Проведення Всеукраїнського референдуму та виборів Президента України.

Дати:

квітень 1985 р. – початок «перебудови»;

26 квітня 1986 р. – вибух на Чорнобильській АЕС;

вересень 1989 р. – виникнення Народного Руху України за перебудову);

березень 1990 р. - проведення перших альтернативних виборів до Верховної Ради УРСР;

16 липня 1990 р. – ухвалення Верховною Радою УРСР Декларації про державний суверенітет України;

24 серпня 1991 р. – ухвалення Верховною УРСР Радою Акта проголошення незалежності України;

1 грудня 1991 р. – проведення Всеукраїнського референдуму і виборів Президента України. Обрання Президентом України Л.Кравчука.

Персоналії: Леонід Кравчук, В'ячеслав Чорновіл.

Поняття та терміни: «перебудова», «гласність», «плюралізм», «багатопартійність», «суверенітет», «інфляція» «ринкові відносини», «референдум».

Україна в умовах незалежності

Початок державотворчих процесів. Заснування Збройних Сил України. Дострокові вибори до Верховної Ради та вибори Президента України. Затвердження державної символіки (1992 р.), формування інституту громадянства) Ухвалення Конституції України 1996 р.. Приватизація. Лібералізація цін. Грошова реформа (1996 р.). Майнова диференціація суспільства. Інтегрування України у європейське та світове співтовариство. «Газові» та «торговельні війни» з Росією. Збройна агресія Росії проти України.

Культура, наука, спорт та релігійне життя в незалежній Україні.

Дати:

6 грудня 1991 р. – заснування Збройних Сил України;

липень 1994 р. – обрання Л. Кучми Президентом України;

1995 р. – обрання України членом Ради Європи (РЄ);

28 червня 1996 р. – ухвалення Конституції України;

Вересень 1996 р. – запровадження національної грошової одиниці – гривні;

Жовтень-грудень 2004 р. – «Помаранчева революція», обрання Президентом України В.Ющенко;

2008 р. – вступ України до Світової організації торгівлі (СОТ).

Січень 2010 р. – обрання В.Януковича Президентом України;

Листопад 2013- лютий 2014 рр. – «революція Гідності», повалення режиму В.Януковича;

Червень 2014 р. – обрання П.Порошенка Президентом України

2014 р. – підписання Українбою Угоди про асоціацію з Європейським Союзом (ЄС)

Поняття та терміни: «корупція», «тіньова економіка», «Помаранчева економіка», «Євромайдан». «Небесна сотня», «революція Гідності», «сепаратизм», «антитерористична операція», «анексія», «тимчасово окупована територія», «кіборги», «волонтерський рух», «люстрація», «поліконфесійність».

Список рекомендованої літератури

1. Бойко О.Д. Історія України у ХХ столітті. 20-90-ті роки. - Ніжин, 1994.
2. Бондаренко К. Довідник з історії України: В 3 т. К., 1995.
3. Гунчак Т. Україна. Перша половина ХХ століття.-К., 1993.
4. Історія держави і права України. В 2 част. К., 1996 - част.2.
5. Історія України в особах ХГХ-ХХ ст.- К., 1995.
6. Історія України. Курс лекцій: В 2 кн. К., 1992, 2 кн.
7. Історія українського війська.-Львів, 1992.

8. Коваль М.В., Кульчицький С.В., Курносів Ю.О. Історія України.-К., 1996
9. Косик В. Україна і Німеччина у Другій світовій війні. - Париж-Нью-Йорк-Львів, 1993.
10. Кремінь В.Г., Табачник Д.В., Ткаченко В.М. Україна: альтернативи поступу (критика історичного досвіду).-К., 1996.
11. Нагаєвський І. Історія Української Держави двадцятого століття.-К.,1994.
12. Революція на Україні по мемуарам белых.- М., 1990.
13. Сторінки історії України. ХХ століття. Посібник для вчителя.-К., 1993
14. Трубайчук А.Ф. Друга світова війна.-К., 1995
15. Украинская ССР в Великой Отечественной войне Советского Союза. В 3 т.- К., 1975
16. Україна: друга половина ХХ століття: Нариси історії.-К., 1997
17. Хрестоматія з історії України.-К., 1998
18. Кремень В., Базовкін Є. та ін. Суспільно-політична ситуація в Україні: етапи тенденції розвитку(сер. 1993р.) // Політичні читання-1994-№1.
19. Литвин В.М., Слюсаренко А.Г. На політичній арені України (90-ті рр.). роздуми істориків // УІЖ-1994-№3.
20. Рудич Ф.Н. Формування політичних структур в сучасній Україні: політичний аналіз //УІЖ-1994-№2.
21. Антипов С.Й., Дубовик В.А. Американські вчені про незалежну Україну (1989-1992 рр.)//УІЖ-1995-№2.
22. Декларація про державний суверенітет України // Рад. Україна-199(1 – 17 липня.
23. Слюсаренко А.Г., Томенко М.В. Нові політичні партії України. Довідник.-К, 1990.
24. Кремень В.Г., Табачник О.Д., Ткаченко В.М. Україна: альтернативи поступу (критика історичного досвіду).-К., 1996.
25. Кульчицький С.В. Новітня історія України // УІЖ-1991 -№ 11.
26. Документи про створення СНД // Голос України-1991-24 грудня.
27. Історія України в особах. ХІХ-ХХ ст.-К., 1995.
28. Мірчук П. УПА-1942-1952рр.-К, 1991.
29. Шаповал Ю.І. Каганович на Україні // УІЖ-1990-№8.
30. Шаповал Ю.І.Хрущов. Нарис політичної діяльності // УІЖ-1989-№1.

Математика

1. Пояснювальна записка

Мета співбесіди для вступу на здобуття ступеня бакалавра: з'ясувати рівень теоретичних знань та практичних навичок вступників з метою зарахування вступників на навчання за освітнім ступенем бакалавра.

Вимоги до відповіді вступника.

Під час тестування вступник має показати:

- а) чітке знання означень, математичних понять, термінів, формулювань теорем, правил, основних формул, передбачених програмою, вміння виводити їх;
- б) вміння точно і стисло висловити математичну думку в усній і письмовій формі, використовувати відповідну символіку;
- в) наявність математичних вмінь і навичок, передбачених державними стандартами;
- г) вміння розв'язувати математичні задачі в межах програми вступного іспиту.

2. Зміст програми

Розділ 2.1. Числа і вирази

Дійсні числа (натуральні, цілі, раціональні, ірраціональні), їх порівняння та дії над ними. Числові множини та співвідношення між ними.

Відношення та пропорції. Відсотки. Основні задачі на відсотки. Текстові задачі.

Раціональні, ірраціональні, степеневі, показникові, логарифмічні, тригонометричні вирази та їх перетворення.

Лінійні, квадратичні, степеневі, показникові, логарифмічні та тригонометричні функції, їх основні властивості. Числові послідовності, арифметична та геометрична прогресії.

Розділ 2.2. Рівняння, нерівності та їх системи

Лінійні, квадратні, раціональні, ірраціональні, показникові, логарифмічні, тригонометричні рівняння, нерівності та їх системи.

Застосування рівнянь, нерівностей та їх систем до розв'язування текстових задач.

Розділ 2.3. Функції

Лінійні, квадратні, степеневі, показникові, логарифмічні та тригонометричні функції, їх основні властивості. Числові послідовності.

Похідна функції, її геометричний та фізичний зміст. Похідні елементарних функцій. Правила диференціювання.

Дослідження функції за допомогою похідної. Побудова графіків функцій.

Первісна та визначений інтеграл. Застосування визначеного інтеграла до обчислення площ криволінійних трапецій.

Розділ 2.4. Елементи комбінаторики, початки теорії ймовірностей та елементи статистики

Перестановки, комбінації, розміщення (без повторень). Комбінаторні правила суми та добутку. Ймовірність випадкової події. Вибіркові характеристики.

Розділ 2.5. Планіметрія

Найпростіші геометричні фігури на площині та їх властивості.

Коло та круг.

Трикутники.

Чотирикутники.

Многокутники.

Геометричні величини та їх вимірювання.

Координати та вектори на площині.

Геометричні перетворення.

Розділ 2.6. Стереометрія

Прямі та площини у просторі.

Многогранники, тіла і поверхні обертання.

Координати та вектори у просторі.

Список рекомендованої літератури

1. Александров П.С. Курс аналитической геометрии и линейной алгебры / П.С. Александров. – М. : Наука, 1979.
2. Давидов М.О. Курс математического анализа. Ч. I-III / М.О. Давидов. – К. : Вища шк., 1991, 1992. – 380 с., 365 с., 358 с.
3. Дороговцев А.Я. Математичний аналіз / А.Я. Дороговцев. – Частина I. – К. : Либідь, 1993. – 320 с.
4. Дороговцев А.Я. Математичний аналіз / А.Я. Дороговцев. – Частина II. – К. : Либідь, 1994. – 304 с.
5. Жалдак М.І. Теорія ймовірностей і математична статистика : Підручник для студентів фізико-математичних спеціальностей педагогічних університетів / М.І. Жалдак, Н.М. Кузьміна, Г.О. Михалін. – Полтава : “Довкілля-К”, 2009. – 500 с.
6. Жлуктенко В.І. Теорія ймовірностей і математична статистика : Навч.-методичний посібник у 2-х ч. – ч. I. Теорія ймовірностей / В.І. Жлуктенко, С.І. Наконечний. – К. : КНЕУ, 2000. – 304 с.
7. Жлуктенко В.І. Теорія ймовірностей і математична статистика : Навч.-методичний посібник у 2-х ч. – ч. II. Математична статистика / В.І. Жлуктенко, С.І. Наконечний. – К. : КНЕУ, 2003. – 316 с.
8. Идельсон А.В. Аналитическая геометрия. Линейная алгебра. Учеб. Пособие /А.В. Идельсон, И.А. Блюмкина. – М. : ИНФРА-М, 2000. – 200 с.
9. Ильин В.А. Линейная алгебра / В.А. Ильин, Э.Г. Позняк. – М. : Наука, 1984.
10. Кострикин А.И. Линейная алгебра и геометрия / А.И. Кострикин, Ю.И. Манин. – М. : Наука, 1986.
11. Кремер М.Ш. Теория вероятностей и математическая статистика / М.Ш. Кремер. – М. : ЮНИТИДАНА, 2002. – 543с.
12. Привалов И.И. Аналитическая геометрия : Учебник / И.И. Привалов. – [35-е изд.]. – СПб. : Издательство “Лань”, 2005. – 304 с.
13. Шефтель З.Г. Теорія ймовірностей : Підручник / З.Г. Шефтель. – К. : Вища школа, 1994. – 192 с.
14. Шкіль М.І. Диференціальні рівняння : навч. посіб. для студ. матем. спец. вищ. навч. закл. / М.І. Шкіль, В.М. Лейфура, П.Ф. Самусенко. – К. : Техніка, 2003. – 368 с.

15. Шкіль М.І. Математичний аналіз. Ч. I-II / М.І. Шкіль. – К. : Вища школа, 1994. – 423 с., 510 с.

Іноземна мова

Мета співбесіди для вступу на здобуття ступеня бакалавра: з'ясувати рівень теоретичних знань та практичних навичок вступників з метою зарахування вступників на навчання за освітнім ступенем бакалавра.

Перелік дисциплін, що виносяться на фахове вступне випробування з іноземної мови

1. Англійська мова.
2. Німецька мова.
3. Французька мова.

Вимоги до відповіді вступника

Під час вступного випробування вступник повинен показати:

а) вміння написати розповідь/повідомлення, передати/розказати про перебіг подій, детально описати людину, предмет тощо;

б) вміння передати особисті повідомлення в короткому листі відповідного зразка або в довільній формі, щоби сформулювати запрошення, описати почуття, привітати з успіхом, подякувати, вибачитися чи запропонувати допомогу або відповісти на повідомлення такого типу;

в) вміння висловити свою точку зору і аргументувати її;

г) вміння розуміти різножанрові тексти, насамперед художнього, публіцистичного характеру, їх структуру;

г) вміння володіти граматичним і лексичним матеріалом іноземної мови, правильно його застосовувати.

2. ЗМІСТ ПРОГРАМИ

Англійська мова

Лексична компетенція

Слова, утворені за допомогою суфіксів іменників: *-ence, -ance, -ness, -ment, -ity, -hood, -doom, -tion, -ssion, -ist, -or (-er, -ar), -ship*; прикметників: *-ing, -ful, -less, -able, -ive, -y, -ish, -al, -eus*; кількісні числівники: *-teen, -ty*; порядкові числівники: *-th*; *-en, -fy, -ize*; прислівників: *-ly*. Із префіксів прикметників найпоширенішими є: *un-, in-*. Дієслівні префікси: *un-, dis-, re-*.

Утворення слів шляхом конверсії (*help – to help*). Багатозначність слів. Запозичення. Інтернаціоналізми. Синоніми. Антоніми. Омоніми.

Граматична компетенція

Морфологія. Вживання іменників у однині та множині, присвійному відмінку. Злічувані/незлічувані іменники.

Випадки вживання неозначеного, означеного, нульового артиклів.

Вживання прикметників. Ступені порівняння прикметників.

Вживання кількісних числівників, утворених за допомогою суфіксів *-teen, -ty*, у тому числі *a hundred, a thousand, a million*. Вживання порядкових числівників, що утворюються за допомогою суфікса *-th*.

Вживання займенників. Види займенників.

Вживання основних форм дієслова (правильних, неправильних).

Вживання узгодження часів (*Sequence of Tenses*) для вираження дії у сфері однієї часової площини.

Вживання *Future-in-the Past* – для вираження дії у майбутньому, про яку говорилося в минулому.

Вживання *Passive Voice* – для вираження дії, коли невідома діюча особа, або її з будь-яких причин не згадують, коли предмет дії цікавить більше, ніж діюча особа.

Вживання модальних дієслів, після яких стоїть інфінітив без частки *to* (*can, must, may*). Випадки вживання модальних дієслів *need, have to + інфінітив*.

Вживання наказового способу (*Imperative mood*) – для вираження наказів та прохань, а також вживання аналітичної форми *let + i-а форма дієслова* для 1-ї та 3-ї особи в наказовому способі.

Вживання умовного способу (*Subjunctive mood*) для вираження бажання, припущення, пропозиції, сумніву або нереальності.

Вживання інфінітиву з часткою *to* і без частки *to*.

Вживання герундію як прямого додатка після дієслів *avoid, delay, post-pone, put off go on, keep on, finish, give up, excuse, mind*.

Вживання дієприкметника теперішнього часу (*Present Participle*) у складному додатку після дієслів *see, hear, feel*.

Вживання дієприкметника минулого часу (*Past Participle*) у складному додатку, в конструкції з дієсловом *have + прямий додаток + дієприкметник минулого часу* (*I shall have my photo taken*).

Вживання простих і похідних прислівників. Ступені порівняння прислівників.

Вживання прийменників місця (*on, in, at, under, in front of, near, across, between, among*), прийменників напрямку (*to, into, towards, from, out of*), прийменників часу (*on, in, at, before, after, until, till, during, between*).

Синтаксис. Вживання та структура питальних речень.

Вживання простого (поширеного, непоширеного) речення з дієслівним, іменним і складеним присудком.

Вживання складносурядного речення за допомогою сполучників *and, or, but, either... or, neither... nor, yet, still, for* та *in*.

Вживання складнопідрядних речень. Сполучники підрядності (*if, while, since, that, till, because, as, so that, when*), сполучні слова (*who, what, which, that, where, how*), безсполучниковий спосіб. Вживання та структура умовних речень (*Conditional sentences*).

Німецька мова

Лексична компетенція

Словотворення. Суфікси іменників: *-schaft, -at, -keit, -heit, -er, et, soph-, tät-, tion-, -ismus, -al, -ung, -ei, -ent*. Суфікси прикметників: *-reich, -los, -ig, -ich*. Суфікси

числівників: *-zig, -ßig, -te, -ste*. Найпоширенішими префіксами дієслів є: *be -, ge -, er-, zer-, ver-, ent-, emp-, über-, ab-, an-, auf-, aus-, zu-*.

Субстантивація як найпоширеніший спосіб словотворення (*lesen – das Lesen, laufen – der Lauf, schreiben – das Schreiben*).

Словоскладання. Утворення складних іменників: *die Handarbeit, der Lesesaal, der Bücherschrank, der Schreibtisch, das Bundesland, die Hauptstadt*.

Багатозначність слів. Запозичення. Інтернаціоналізми. Синоніми. Антоніми. Омоніми.

Граматична компетенція

Морфологія. Артикль. Означений, неозначений артиклі. Правила вживання різних типів артиклів. Відсутність артикля. Відмінювання артиклів. 4 відмінки.

Іменник. Утворення множини іменників за 4 типами. Рід іменників.

Відмінювання іменників за відмінками: *Nominativ, Genitiv, Dativ, Akkusativ*.

Займенник. Типи займенників. Відмінювання займенників. Неозначений займенник «*man*».

Прикметник. Відмінювання прикметників у однині і множині. Слабка, сильна відміна прикметників. Ступені порівняння прикметників.

Вживання прийменників. Багатозначність німецького прийменника. Прийменники з *Akkusativ* (*durch, für, ohne, gegen, bis, um, entlang*), *Genitiv* (*während, statt, wegen, trotz, innerhalb, außerhalb*), *Dativ* (*mit, nach, aus, zu, von, bei, seit, außer, entgegen, gegenüber*), подвійного керування (*in, an, auf, neben, vor, über, unter, hinter, zwischen*).

Дієслово. Основні форми. *Präsens*. Особливості відмінювання дієслів у 2 і 3 особі однини. Зворотні дієслова. Допоміжні дієслова *haben, sein, werden*. Дієслова з відокремлюваними і невідокремлюваними префіксами, особливості вживання їх у реченні.

Модальні дієслова. Вживання модальних дієслів, після яких стоїть інфінітив без частки *zu* (*können, müssen, sollen, wollen, mögen, dürfen*) для вираження можливості, здатності або необхідності виконання якоїсь дії. Вживання дієслів, прикметників, абстрактних іменників, після яких інфінітив стоїть з часткою *zu*.

Präteritum (Imperfekt), вживання його у реченні та способи перекладу.

Perfekt. Утворення, вживання та переклад. Допоміжні дієслова «*haben*», «*sein*».

Рамочна конструкція.

Plusquamperfekt. Утворення, вживання та переклад. Особливості вживання *Plusquamperfekt* у підрядних реченнях. Узгодження часових форм у німецькому реченні.

Futurum I, II. Утворення, вживання та переклад. Майбутнє у теперішньому.

Вживання *Passiv* – для вираження дії, коли невідома діюча особа, або з будь-яких причин не згадують її, коли предмет дії цікавить більше, ніж діюча особа. *Passiv Stativ*: утворення, вживання, переклад. Тричленний, двочленний, безособовий пасив.

Наказовий спосіб *Imperativ*. Утворення, вживання та переклад. Наказовий спосіб зворотних дієслів. *Du-Form, ihr-Form, Höflichkeitsform, wir-Form*.

Вживання умовного способу *Konjunktiv* для вираження бажання, припущення, пропозиції, сумніву або нереальності. Сфери використання і застосування кон'юнктива. Специфіка вживання цього способу. Вживання *Konditionalis I, II*.

Сполучник. Типи сполучників. Сполучники сурядності. Сполучники підрядності. Парні сполучники.

Інфінітивні групи та інфінітивні звороти. Конструкції з: *um, statt, ohne + zu + Infinitiv*.

Дієприкметники *Partizip I, II*. Дієприкметникові звороти.

Синтаксис. Просте речення: поширене, непоширене. Порядок слів простого розповідного речення: прямий і зворотній. Запитальне речення. Порядок слів у запитальному реченні із запитальними словами, без запитальних слів. Займенникові прислівники.

Складні речення. Особливості порядку слів у підрядному і головному реченнях. Складносурядні речення. Складнопідрядні речення. Типи підрядних речень: підрядні означальні, додаткові, обставини: місця, причини, способу дії, умовні, допустові тощо. Особливості вживання способів та часових форм у складнопідрядних реченнях німецької мови. Сполучникові та безсполучникові складні речення.

Французька мова

Лексична компетенція

Словотворення. Основні суфікси іменників: *-ade, -age, -ain, -aine, -ance, -et, -ette, -esse, -eur, -euse, -ment*. Основні суфікси прикметників: *-able, -aire, -eux, -euse*.

Продуктивні префікси французької мови: *anti-, co-, de-, re-*. Способи словотворення числівників та прислівників.

Конверсія. Субстантивація як найпоширеніший спосіб словотворення (*souper – le souper, bien – le bien, paresseux – le paresseux*).

Багатозначність слів. Запозичення. Інтернаціоналізми. Терміносистема. Синоніми. Антоніми. Омоніми. Міжмовні омоніми (журнал – *journal* (газета), професор – *professeur* (викладач)).

Граматична компетенція

Морфологія. Частини мови. Артикль. Означений, неозначений, партитивний та злитний артиклі. Правила вживання різних типів артиклів.

Іменник. Утворення множини іменників. Рід іменників. Способи утворення жіночого роду французького іменника.

Займенник. Граматичні категорії французького займенника. Наголошені та ненаголошені особові займенники.

Прикметник. Утворення множини прикметників. Утворення жіночого роду прикметників. Ступені порівняння прикметників. Суплетивізм. Місце прикметника у реченні.

Прислівник. Самостійні та похідні прислівники. Ступені порівняння прислівників. Суплетивізм.

Дієслово. III групи французьких дієслів. Дійсний спосіб. Теперішній час. Особливості відмінювання дієслів II та III груп. Зворотні дієслова. Допоміжні дієслова. Минулий час недоконаного виду *Imparfait*, вживання його у реченні та способи перекладу. Минулий час *Passé composé*. Утворення, вживання та переклад.

Утворення *Passé composé* з допоміжними дієсловами *avoir, etre*.

Futur simple та *Futur immediat*. Відмінності між цими формами майбутнього часу в утворенні, вживанні та способах перекладу.

Давноминулий час *Plus-que-parfait*. Утворення, вживання та переклад.

Особливості вживання *Plus-que-parfait* у підрядних реченнях. Узгодження часових форм у французькому реченні.

Умовний спосіб *Conditionnel*. Утворення, вживання та переклад *Conditionnel present*. Утворення, вживання та переклад *Conditionnel Passé*. Відмінності у значенні цих форм.

Спосіб *Subjonctif*. Утворення, вживання та переклад. Специфіка вживання цього способу для французької мови.

Сполучник. Типи сполучників. Сполучники сурядності. Сполучники підрядності. Парні сполучники.

Прийменник. Багатозначність французького прийменника.

Синтаксис. Зв'язок слів у французькій мові. Особливості сполучення слів.

Просте речення. Афірмативні та негативні конструкції.

Розповідне речення. Порядок слів простого розповідного речення. Аналітичний характер французької мови. Запитальне речення. Порядок слів у запитальному реченні із запитальними словами, із запитальними зворотами, без запитальних слів.

Інверсія. Типи запитальних речень у французькій мові: *question totale, question partielle, interrogation*. Окличні, спонукальні речення.

Складні речення. Складносурядні речення. Складнопідрядні речення. Типи підрядних речень: підрядні означальні, додаткові, обставини: місця, причини, способу дії, умовні, допустові тощо. Особливості вживання способів та часових форм у складнопідрядних реченнях французької мови. Сполучникові та безсполучникові складні речення.

Список рекомендованої літератури

Англійська мова:

1. Верба Л.Г., Верба Г.В. Граматика англійської мови. Довідник. – К., 2007. – 352 с.
2. Горкун М.Г. Учебник английского языка. – К.: Высшая шк., 1991.
3. Гужва Т.М. Reasons to Speak English. Сучасні розмовні теми. – Харків, 2006. - 304 с.
4. Гужва Т.М., Гусак Т.М. The Paths to University. Тести з англійської мови для студентів університетів та абітурієнтів. – К., 2008. – 416 с.
5. Губарева Т.Ю. Грамматика английского языка в таблицах и схемах. – Москва, 2000.
6. Деловой английский. Практикум: Учеб.-метод. разработ. – 2-е изд / Сост. И.С. Бахов, Т.И. Вощина; Под ред. И.С. Бахова, Е.В. Гринько. – К.: МАУП, 2003. – 400 с.
7. Каушанская В.Л. Сборник упражнений по грамматике английского языка. – Винница, 2000. – 214 с.
8. Качалова К.Н. Практическая грамматика английского языка. – Элиста, 2004. – 716 с.

9. Кошман Т.І. Тексти для аудіювання з англійської мови з перевірочними завданнями. – Д.: ООО ПКФ “БАО”, 2003. – 64 с.
10. Кубарьков Г.Л., Тимошук В.А. 1000. Сборник новых тем современного английского языка. – М.: ЗАО “БАО – ПРОГРЕСС”, 2004.
11. Масюченко И.П. 250 правил современного английского языка. – Донецк: ООО ПКФ «БАО», 2002.
12. Тестові завдання з англійської мови/ За ред. О. Валігури. Видання четверте. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2008. – 192 с.
13. Тучина Н.В., Меркулова Т.К., Кузьміна В.С. Speak English with Pleasure. – Харків, 2003. – 288 с.
14. Murphy R. English Grammar in Use. – Cambridge: Cambridge University Press, 2005.
15. Soars L., Soars J. New Headway. Intermediate. – Oxford: Oxford University Press, 2009.
16. Prodromou L. Grammar and Vocabulary for First Certificate. – Pearson Education Limited, 2002. – 319 p.

Німецька мова:

1. Кунг Л. Deutsch-Land und Leute: Підручник з німецької мови. – К., 1993. – 373 с.
2. Панов А.А., Данова Н.Д. Практический курс немецкого языка. Страноведение: Учебник. – М.: Ин. язык, 2001. – 448 с.

Французька мова:

1. Мурадова Л.А. 60 устных тем по французскому языку. – М.: Нестор Академик Паблшерз, 2003. – 224 с.
2. Прокофьева Г.Н. Тесты по грамматике французского языка. – М.: Рольф, Айрис-пресс, 1998. – 288 с.

Фізика

Мета співбесіди для вступу на здобуття ступеня бакалавра: з'ясувати рівень теоретичних знань та практичних навичок вступників з метою зарахування вступників на навчання за освітнім ступенем бакалавра.

Вимоги до відповіді вступника.

Під час тестування вступник має показати:

- а) чітке знання означень, фізичних понять, термінів, формулювань законів, фундаментальних принципів, основних формул, передбачених програмою, вміння виводити використовувати їх;
- б) вміння точно і стисло висловити фізичний зміст в усній і письмовій формі, використовувати відповідну символіку;
- в) наявність фізичних вмінь і навичок, передбачених стандартами;
- г) вміння розв'язувати фізичні задачі в межах програми вступного іспиту.

2. ЗМІСТ ПРОГРАМИ

Механіка

Основи кінематики. Механічний рух. Система відліку. Відносність руху. Матеріальна точка. Траєкторія. Шлях і переміщення. Швидкість. Додавання швидкостей.

Нерівномірний рух. Середня і миттєва швидкості. Рівномірний і рівноприскорений рухи. Прискорення. Графіки залежності кінематичних величин від часу при рівномірному і рівноприскореному рухах.

Рівномірний рух по колу. Період і частота. Лінійна і кутова швидкості. Доцентрове прискорення.

Основи динаміки. Перший закон Ньютона. Інерціальні системи відліку. Принцип відносності Галілея. Взаємодія тіл. Маса. Сила. Додавання сил. Другий закон Ньютона. Третій закон Ньютона.

Гравітаційні сили. Закон всесвітнього тяжіння. Сила тяжіння. Рух тіла під дією сили тяжіння.

Вага тіла. Невагомість. Рух штучних супутників. Перша космічна швидкість.

Сили пружності. Закон Гука.

Сили тертя. Коефіцієнт тертя.

Момент сили. Умови рівноваги тіла. Види рівноваги.

Закони збереження в механіці. Імпульс тіла. Закон збереження імпульсу. Реактивний рух.

Механічна робота. Кінетична та потенціальна енергія. Закон збереження енергії в механічних процесах. Потужність. Коефіцієнт корисної дії. Прості механізми

Елементи механіки рідин та газів. Тиск. Закон Паскаля для рідин та газів. Атмосферний тиск. Тиск нерухомої рідини на дно і стінки посудини. Архімедова сила. Умови плавання тіл.

Молекулярна фізика і термодинаміка

Основи молекулярно-кінетичної теорії. Основні положення молекулярно-кінетичної теорії та їх дослідне обґрунтування. Маса і розмір молекул. Стала Авогадро. Середня квадратична швидкість теплового руху молекул.

Ідеальний газ. Основне рівняння молекулярно-кінетичної теорії ідеального газу. Температура та її вимірювання. Шкала абсолютних температур.

Рівняння стану ідеального газу. Ізопроцеси в газах.

Основи термодинаміки. Тепловий рух. Внутрішня енергія та способи її зміни. Кількість теплоти. Питома теплоємність речовини. Робота в термодинаміці. Закон збереження енергії в теплових процесах (перший закон термодинаміки). Застосування першого закону термодинаміки до ізопроцесів. Адіабатний процес.

Необоротність теплових процесів. Принцип дії теплових двигунів.

Коефіцієнт корисної дії теплового двигуна і його максимальне значення.

Властивості газів, рідин і твердих тіл. Пароутворення (випаровування та кипіння). Конденсація. Питома теплота пароутворення. Насичена та ненасичена пара, їхні властивості. Відносна вологість повітря та її вимірювання.

Плавлення і тверднення тіл. Питома теплота плавлення. Теплота згоряння палива. Рівняння теплового балансу для найпростіших теплових процесів.

Поверхневий натяг рідин. Сила поверхневого натягу. Змочування. Капілярні явища.

Кристалічні та аморфні тіла. Механічні властивості твердих тіл. Види деформацій. Модуль Юнга.

Електродинаміка

Основи електростатики.

Електричний заряд. Закон збереження електричного заряду. Закон Кулона.

Електричне поле. Напруженість електричного поля. Принцип суперпозиції полів.

Провідники та діелектрики в електростатичному полі.

Робота електричного поля при переміщенні заряду. Потенціал і різниця потенціалів. Напруга.

Зв'язок між напругою і напруженістю однорідного електричного поля.

Електроємність. Конденсатори. Електроємність плоского конденсатора. З'єднання конденсаторів.

Енергія електричного поля. **Закони постійного струму.** Електричний струм. Умови існування електричного струму.

Сила струму. Закон Ома для ділянки кола. Опір провідників. Послідовне та паралельне з'єднання провідників. Електрорушійна сила. Закон Ома для повного кола. Робота і потужність електричного струму. Закон Джоуля- Ленца.

Електричний струм у різних середовищах.

Електричний струм у металах. Електронна провідність металів. Залежність опору металів від температури. Надпровідність.

Електричний струм у розчинах і розплавах електролітів. Закони електролізу. Застосування електролізу.

Електричний струм у газах. Несамостійний і самостійний розряди. Поняття про плазму.

Електричний струм у вакуумі. Термоелектронна емісія. Діод. Електронно-променева трубка.

Електричний струм у напівпровідниках. Власна та домішкова електропровідність напівпровідників. Залежність опору напівпровідників від температури. Електронно-дірковий перехід. Напівпровідниковий діод.

Магнітне поле, електромагнітна індукція.

Взаємодія струмів. Магнітне поле. Магнітна індукція. Закон Ампера. Сила Лоренца.

Магнітні властивості речовин. Магнітна проникність. Феромагнетики.

Магнітний потік. Явище електромагнітної індукції. Закон електромагнітної індукції. Правило Ленца. Явище самоіндукції. Індуктивність. Енергія магнітного поля.

Коливання і хвилі. Оптика

Механічні коливання і хвилі.

Колівальний рух. Вільні механічні коливання. Гармонічні коливання. Зміщення, амплітуда, період, частота і фаза гармонічних коливань. Коливання вантажу на пружині. Математичний маятник, період коливань математичного маятника. Перетворення енергії при гармонічних коливаннях. Вимушені механічні коливання. Явище резонансу.

Поширення коливань у пружних середовищах. Поперечні та поздовжні хвилі. Довжина хвилі. Зв'язок між довжиною хвилі, швидкістю її поширення та періодом (частотою).

Звукові хвилі. Швидкість звуку.

Гучність звуку та висота тону.

Інфра- та ультразвук.

Електромагнітні коливання і хвилі. Вільні електромагнітні коливання в колівальному контурі. Перетворення енергії в колівальному контурі. Власна частота і період електромагнітних коливань.

Вимушені електричні коливання. Змінний електричний струм.

Генератор змінного струму. Електричний резонанс.

Трансформатор. Передача електроенергії на великі відстані.

Електромагнітне поле. Електромагнітні хвилі та швидкість їх поширення. Шкала електромагнітних хвиль. Властивості електромагнітного випромінювання різних діапазонів.

Оптика. Прямолінійність поширення світла в однорідному середовищі. Швидкість світла та її вимірювання.

Закони відбивання світла. Побудова зображень, які дає плоске дзеркало.

Закони заломлення світла. Абсолютний і відносний показники заломлення. Повне відбивання.

Лінза. Оптична сила лінзи. Формула тонкої лінзи. Побудова зображень, які дає тонка лінза.

Інтерференція світла та її практичне застосування.

Дифракція світла. Дифракційні ґратки та їх використання для визначення довжини світлової хвилі.

Дисперсія світла. Неперервний і лінійчатий спектри. Спектральний аналіз.

Поляризація світла.

Квантова фізика. Елементи теорії відносності Елементи теорії відносності.

Принципи (постулати) теорії відносності Ейнштейна. Релятивістський закон додавання швидкостей. Взаємозв'язок маси та енергії.

Світлові кванти. Гіпотеза Планка. Стала Планка. Кванти світла (фотони).

Фотоефект та його закони. Рівняння Ейнштейна для фотоефекту. Застосування фотоефекту в техніці.

Тиск світла. Дослід Лебедева.

Атом та атомне ядро.

Дослід Резерфорда. Ядерна модель атома. Квантові постулати Бора. Випромінювання та поглинання світла атомом. Утворення лінійчастого спектра. Лазер.

Склад ядра атома. Ізотопи.

Енергія зв'язку атомних ядер. Ядерні реакції. Поділ ядер урану. Ядерний реактор. Термоядерна реакція.

Радіоактивність. Альфа-, бета-, гамма-випромінювання. Методи реєстрації іонізуючого випромінювання.

Список рекомендованої літератури

1. Коршак Є.В. та ін. Фізика, 7 кл.: Підруч. для серед. загальноосвіт. шк. - К.: Перун, 2005. - 160 с.
2. Бугайов О.І., Смолянець В.В. Фізика, 7 кл.: Підруч. - К.: Перун, 2005. - 224 с.
3. Мельничук С.В., Пшеничка П.Ф. Фізика, 7 кл.: Підруч. - Чернівці: Агат, 2003. - 184 с.
4. Коршак Є.В. та ін. Фізика, 8 кл.: Підруч. для серед. загальноосвіт. шк. - К.: Перун, 2005. - 192 с.
5. Мельничук С.В., Пшеничка П.Ф. Фізика, 8 кл.: Підруч. - Чернівці: Золоті літаври, 2003. - 272 с.
6. Гончаренко С.У. Фізика, 9 кл.: Підруч. - К.: Освіта, 2004. - 320 с.
7. Коршак Є.В. та ін. Фізика, 9 кл.: Підруч. для серед. загальноосвіт. шк. - К.: Перун, 2005. - 232 с.
8. Гончаренко С.У. Фізика, 10 кл.: Підруч. - К.: Освіта, 2004. - 319 с.
9. Коршак Є.В. та ін. Фізика, 10 кл.: Підруч. для серед. загальноосвіт. шк. - К.: Перун, 2004. - 312 с.
10. Гончаренко С.У. Фізика, 11 кл.: Підруч. - К.: Освіта, 2004. - 319 с.
11. Коршак Є.В. та ін. Фізика, 11 кл.: Підруч. для серед. загальноосвіт. шк. - К.: Перун, 2004. - 288 с.
12. Гельфгат І.М. та ін. Збірник різномірівневих завдань для державної підсумкової атестації з фізики, 9-11 кл. - Харків: Гімназія, 2005. - 80 с.

Біологія

Мета співбесіди для вступу на здобуття ступеня бакалавра: з'ясувати рівень теоретичних знань та практичних навичок вступників з метою зарахування вступників на навчання за освітнім ступенем бакалавра.

Вступник повинен знати:

- основні ознаки живого, рівні організації життя, елементний склад організмів;
- неорганічні та органічні сполуки в організмах, обмін речовин та перетворення енергії;
- будову та функції клітин, поділ клітин;
- будову та життєдіяльність вірусів, пріонів, віроїдів, бактерій;
- будову і процеси життєдіяльності рослин, різноманітність рослин;
- будову та життєдіяльність грибів, лишайників;
- будову і життєдіяльність тварин, різноманітність тварин.
- будову та функції організму людини;
- розмноження організмів, індивідуальний розвиток організмів, основи селекції;
- надорганізові рівні організації життя;
- історичний розвиток органічного світу;

ЗАГАЛЬНА БІОЛОГІЯ

Біологія – наука про живу природу. Зв'язки біології з іншими науками. Рівні організації живої матерії. Основні методи біологічних досліджень. Наукові поняття в біології (факт, гіпотеза, теорія, закон). Проблеми пізнання суті життя. Основні ознаки живого.

1. ХІМІЧНИЙ СКЛАД ЖИВИХ ОРГАНІЗМІВ. БІОЛОГІЧНО ВАЖЛИВІ РЕЧОВИНИ.

Особливості хімічного складу живих організмів. Співвідношення хімічних елементів у живій та неживій природі. Властивості води та її функції в організмі. Гідрофільні та гідрофобні сполуки. Солі та інші неорганічні речовини живих істот.

Органічні сполуки клітини та їхня загальна характеристика. Поняття про мономери і біополімери. Особливості будови, властивості та функції вуглеводів. Ліпіди: структура, властивості та функції. Будова і властивості амінокислот. Поняття про пептиди, поліпептиди і білки. Рівні структурної організації білків. Властивості та функції білків в організмі. Поняття про ферменти. Особливості будови, властивості та функції нуклеїнових кислот (ДНК та різних типів РНК). АТФ, її структура та функції в організмі. Біологічно активні сполуки: вітаміни, гормони, нейрогормони, фітогормони, фітонциди тощо.

2. КЛІТИНА – СТРУКТУРНО-ФУНКЦІОНАЛЬНА. ОДИНИЦЯ ЖИВИХ ОРГАНІЗМІВ. БУДОВА ТА ЖИТТЄДІЯЛЬНІСТЬ КЛІТИН.

Історія вивчення клітини. Клітинна теорія та її значення для розвитку біології. Методи цитологічних досліджень.

Загальні уявлення про будову клітин прокариотів та еукаріотів. Поняття про біологічні мембрани: їхня структура, властивості та основні функції. Плазматична мембрана та її функції. Транспорт речовин через мембрани. Надмембранні комплекси. Будова та функції глікокаліксу, клітинної стінки рослин, грибів та прокариотів. Підмембранні комплекси. Цитоскелет, його функції. Взаємозв'язок мембран в еукаріотичній клітині та їхня участь у міжклітинній взаємодії.

Цитоплазма та її компоненти. Поняття про матрикс цитоплазму, органели та клітинні включення. Рибосоми, органели руху, клітинний центр; особливості їхньої будови та функції. Ендоплазматична сітка, комплекс Гольджі, лізосоми, вакуолі, особливості їхньої будови та функцій. Мітохондрії, пластиди та їхні типи; особливості їхньої будови та функцій. Можливість переходу одних типів пластид в інші. Поняття про автономію мітохондрій та хлоропластів у клітині. Ядро, особливості його будови та функцій. Особливості будови та хімічного складу хромосом. Поняття про каріотип. Значення стабільності каріотипу для існування виду. Одноядерні та багатоядерні клітини. Диференціація ядер у клітині одноклітинних тварин. Провідна роль ядра у процесах спадковості.

Загальні уявлення про клітинний цикл. Інтерфаза. Мітоз та його фази. Біологічне значення мітозу. Мейоз та його фази. Біологічне значення мейозу.

Особливості організації клітин прокариотів, спільні та відмінні риси будови клітин еукаріотів та прокариотів.

3. ОБМІН РЕЧОВИН ТА ПЕРЕТВОРЕННЯ. ЕНЕРГІЇ В ОРГАНІЗМІ.

Загальні уявлення про обмін речовин та перетворення енергії в організмі. Поняття про асиміляцію та дисиміляцію, пластичний та енергетичний обміни. Етапи перетворення енергії в організмі: підготовчий, анаеробний (безкисневий) та аеробний (кисневий), їхнє біологічне значення. Поняття про аеробне та анаеробне дихання.

Основні уявлення про пластичний обмін. Біосинтез білків та його етапи. Генетичний код і його властивості. Синтез нуклеїнових кислот, здатність молекул ДНК до самоподвоєння. Поняття про реакції матричного синтезу. Загальні уявлення про фотосинтез; основні реакції його світлової та темної фаз. Вплив умов довкілля на інтенсивність цього процесу. Особливості фотосинтезу в еукаріотів та прокариотів. Значення фотосинтезу для існування біосфери. Хемосинтез та його значення.

Виведення продуктів обміну речовин з організмів. Роль ферментів у забезпеченні процесів обміну речовин. Взаємозв'язки процесів обміну речовин та перетворень енергії в організмах.

4. НЕКЛІТИННІ ФОРМИ ЖИТТЯ – ВІРУСИ.

Історія відкриття вірусів. Місце вірусів у системі органічного світу. Особливості будови та процесів життєдіяльності вірусів. Механізми проникнення вірусів в організм та клітини хазяїна, їхнє розмноження. Вплив вірусів на організм

хазяїна. Захисні реакції організму проти вірусних інфекцій. Шляхи поширення вірусів у природі. Роль вірусів у природі та житті людини.

5. ОРГАНІЗМ ЯК ЦІЛІСНА САМОРЕГУЛЬОВАНА БІОЛОГІЧНА СИСТЕМА.

Поняття про одноклітинні, колоніальні та багатоклітинні організми. Поняття про тканини та органи. Основні типи тканин вищих рослин та багатоклітинних тварин. Фізіологічні та функціональні системи органів та їхнє значення для забезпечення нормальної життєдіяльності організмів. Регуляція життєвих функцій організмів. Поняття про нервову та гуморальну регуляцію у тварин та їхній взаємозв'язок. Регуляція життєвих функцій організмів рослин. Формування імунних реакцій організмів. Можливі причини пригнічення функціонування імунної системи.

6. РОЗМНОЖЕННЯ ТА ІНДИВІДУАЛЬНИЙ РОЗВИТОК ОРГАНІЗМІВ.

Нестатеве розмноження та його форми в одноклітинних та багатоклітинних організмів, їхнє біологічне значення. Статеве розмноження та його форми. Кон'югація, її біологічне значення. Будова та процеси формування статевих клітин. Роздільностатеві та гермафродитні організми. Запліднення та його форми. Партеногенез як одностатеве розмноження та його біологічне значення. Явище поліембріонії та його біологічне значення.

Етапи індивідуального розвитку організмів. Особливості онтогенезу тварин. Зародковий (ембріональний) період розвитку. Дробіння та утворення бластули. Утворення гастрული. Диференціація тканин та органів під час зародкового розвитку (процеси гістогенезу та органогенезу). Явище взаємодії частин зародка, що розвивається, та його біологічне значення. Післяембріональний (постембріональний) розвиток, його типи і етапи у тварин. Особливості післяембріонального розвитку рослин. Ріст та його типи. Явище регенерації та його біологічне значення. Поняття про життєвий цикл. Прості та складні життєві цикли. Чергування різних поколінь у життєвому циклі та біологічне значення цього явища.

7. СПАДКОВІСТЬ І МІНЛИВІСТЬ ОРГАНІЗМІВ.

Генетика – наука про закономірності спадковості та мінливості організмів. Основні генетичні поняття: ген, алель, рецесивність, домінантність, мінливість, спадковість, геном, генотип, фенотип, гомо- та гетерозигота. Методи генетичних досліджень. Закономірності спадковості, встановлені Г. Менделем: закон одноманітності гібридів першого покоління (закон домінування), закон розщеплення ознак, закон незалежного комбінування станів ознак. Статистичний характер законів спадковості Г. Менделя та їхні цитологічні основи. Закон чистоти гамет. Методи перевірки генотипу гібридних особин.

Відхилення при розщепленні від типових кількісних співвідношень, встановлених Г. Менделем, та їхні причини: проміжний характер успадкування, неповне домінування, вплив летальних алелей тощо. Явище зчепленого

успадкування. Кросинговер, його причини та біологічне значення. Генетичні карти хромосом. Хромосомна теорія спадковості.

Генетика статі. Аутосоми та статеві хромосоми (гетерохромосоми). Визначення статі у різних груп організмів, його генетичні основи. Співвідношення статей у популяціях. Успадкування, зчеплене зі статтю.

Генотип як цілісна система. Молекулярна структура гена. Організація геному у різних груп організмів. Співвідношення ген – ознака. Взаємодія генів та її типи. Множинна дія генів. Цитоплазматична спадковість та її біологічне значення.

Роль взаємодії генотипу та умов довкілля у формуванні фенотипу. Модифікаційна (неспадкова) мінливість та її властивості. Статистичні закономірності модифікаційної мінливості. Спадкова мінливість та її види. Комбінативна мінливість та її джерела. Мутаційна мінливість. Типи мутацій та причини їхнього виникнення; поняття про мутагенні фактори. Спонтанні (самочинні) мутації. Загальні властивості мутацій. Біологічні антимутаційні механізми. Значення мутацій у природі та житті людини. Закон гомологічних рядів спадкової мінливості організмів.

Шкідливий вплив токсичних речовин, наркотиків, алкоголю та тютюнопаління на спадковість людини.

8. ОСНОВИ СЕЛЕКЦІЇ ТА БІОТЕХНОЛОГІЇ.

Завдання сучасної селекції. Основні методи селекції. Поняття про сорт, породу та штам. Штучний добір та його форми. Системи схрещувань організмів та їхні генетичні наслідки. Явище гетерозису, його причини та біологічне значення. Віддалена гібридизація. Подолання стерильності міжвидових гібридів.

Центри різноманітності та походження культурних рослин. Райони одомашнення тварин. Особливості селекції рослин, тварин та мікроорганізмів. Значення поліплоїдії в селекції рослин. Метод аналізу спадкових якостей плідників за характером нащадків. Біотехнологія, генетична та клітинна інженерія: основні напрямки досліджень та сучасні досягнення. Клонування організмів.

9. ОСНОВИ ЕКОЛОГІЇ

Предмет екології та її завдання. Методи екологічних досліджень.

Принцип єдності організму та середовища існування. Екологічні фактори та їхня класифікація (абіотичні, біотичні, антропогенні). Закономірності дії екологічних факторів на організми. Основні форми біотичних взаємовідносин (конкуренція, паразитизм, хижацтво, виїдання, мутуалізм, коменсалізм). Поняття про обмежуючі (лімітуючі) фактори. Комплексна дія екологічних факторів на організми та їхня взаємодія.

Поняття про середовище існування. Основні середовища існування організмів: наземно-повітряне, водне, ґрунтове. Адаптації організмів до існування у ґрунті. Організм живих істот як особливе середовище існування. Життєві форми організмів як наслідок адаптацій до певних умов довкілля.

Адаптивні біологічні ритми організмів: добові, припливно-відпливні, сезонні, річні, багаторічні. Фотоперіодизм та його біологічне значення. Поняття про біологічний годинник.

Екологічна характеристика та популяційна структура виду. Поняття про екологічну нішу. Особливості структури популяцій (вікова, просторова, статеві тощо). Популяційні хвилі та механізми регуляції щільності популяцій. Поняття про генофонд популяції

Біоценоз, біогеоценоз та екосистема, їхня структура та характеристики. Властивості біогеоценозів. Взаємозв'язки між популяціями у біогеоценозах. Перетворення енергії у біогеоценозах та їхній енергетичний баланс. Ланцюги живлення та їхні типи. Поняття про харчову (трофічну) сітку. Правило екологічної піраміди. Види екологічних пірамід. Вплив екологічних факторів на зміни у біогеоценозах. Поняття про сукцесії. Зміни біогеоценозів з часом, причини цих процесів. Саморегуляція біогеоценозів. Агроценози та особливості їхнього функціонування. Шляхи підвищення продуктивності агроценозів.

10. ЛЮДИНА І БІОСФЕРА.

Основи вчення В.І.Вернадського про біосферу. Біосфера та її межі. Жива речовина біосфери, її властивості та функції. Колообіг речовин та потоки енергії у біосфері як необхідні умови її існування. Саморегуляція біосфери, як єдиної глобальної екосистеми. Роль живих організмів у перетворенні оболонок Землі (створенні осадових порід, ґрунтоутворенні, підтриманні сталості газового складу атмосфери тощо).

Вчення В.І.Вернадського про ноосферу та його значення для уникнення глобальної екологічної кризи. Діяльність людини та стан біосфери. Сучасні екологічні проблеми, що постають перед людиною: ріст населення планети, ерозія та забруднення ґрунтів, ріст великих міст, знищення лісів, нераціональне використання водних та енергетичних ресурсів, можливі зміни клімату, негативний вплив на біологічне різноманіття тощо. Застосування екологічних знань у практичній діяльності людини. Поняття про екологічне мислення.

Природні ресурси України та їхня охорона. Сучасна екологічна та демографічна ситуації в Україні. Охорона і відтворення біологічного різноманіття організмів як необхідна умова підтримання стабільності біосфери. Національна система збереження біологічного різноманіття в Україні. Поняття про Червону та Зелену книги. Природоохоронні території та їхні типи. Роль природоохоронних територій у збереженні та відтворенні біологічного різноманіття України. Природоохоронне законодавство України. Значення міжнародного співробітництва для збереження та поліпшення стану довкілля.

11. ЕВОЛЮЦІЙНЕ ВЧЕННЯ.

Поняття про еволюцію. Еволюційна гіпотеза Ж.-Б.Ламарка. Ч.Дарвін та основні положення його еволюційної гіпотези. Розвиток дарвінізму в кінці ХІХ – на початку ХХ сторіччя. Адаптації організмів до середовища існування. Мімікрія та її види.

Порівняльно-анатомічні, палеонтологічні та ембріологічні дослідження історичного розвитку організмів. Біогенетичний закон та сучасні уявлення про нього. Поняття про дивергенцію та конвергенцію, аналогічні та гомологічні органи, рудименти та атавізми.

Створення синтетичної теорії еволюції та її основні положення. Популяція як одиниця еволюції. Елементарні фактори еволюції: хвилі життя (популяційні хвилі), дрейф генів, ізоляція. Види природного добору та його творча роль. Поняття про мікроеволюцію, видоутворення та макроеволюцію. Вид і його критерії. Способи видоутворення. Поняття про біологічний прогрес та регрес. Шляхи досягнення біологічного прогресу: ароморфоз, ідіоадаптація та загальна дегенерація. Співвідношення між основними шляхами еволюції.

12. ІСТОРИЧНИЙ РОЗВИТОК ОРГАНІЧНОГО СВІТУ.

Різноманітність органічного світу. Принципи класифікації організмів. Поняття про штучні та природні (філогенетичні) системи організмів.

Виникнення життя на Землі та пізнання його суті. Огляд основних гіпотез виникнення життя на Землі. Поділ геологічної історії Землі на ери, періоди та епохи. Розвиток життя в архейську еру. Первинні прокариотні екосистеми та особливості їхнього функціонування. Розвиток життя в протерозойську еру. Гіпотези походження еукаріотів та багатоклітинних організмів. Формування водних екосистем з високою видовою різноманітністю. Життя наприкінці протерозойської ери. Розвиток життя в палеозойську еру. Становлення сучасних меж біосфери у другій половині палеозойської ери. Основні еволюційні події мезозойської ери. Розвиток життя у тріасовому, юрському та крейдяному періодах. Розвиток життя в кайнозойську еру. Основні еволюційні події палеогенового, неогенового та антропогенного періодів. Формування сучасного рослинного та тваринного світу Землі.

13. РОСЛИНИ.

Ботаніка – наука про рослини. Загальна характеристика царства Рослини. Принципи класифікації рослин. Поняття про наукові назви рослин. Різноманітність рослинного світу та особливості його поширення по Земній кулі. Поняття про флору та рослинність. Поняття про життєві форми рослин. Вегетативні та генеративні органи квіткових рослин.

Корінь, особливості його будови та функцій. Види коренів. Типи кореневих систем. Характеристика зон кореня: особливості їхньої будови та функцій. Особливості внутрішньої будови кореня. Ріст кореня та фактори, що впливають на цей процес. Дихання коренів. Основні видозміни кореня. Ґрунт та його значення у житті рослин. Необхідність охорони ґрунтів. Мінеральне живлення рослин: поглинання води та мінеральних речовин з ґрунту. Рух неорганічних та органічних речовин по кореню. Добрива.

Пагін, особливості його будови та функції. Бруньки вегетативні та генеративні; особливості їхньої будови та розміщення на стеблі. Розвиток пагону з бруньки. Ріст пагона у довжину (верхівковий та вставний). Галуження пагона, формування крони. Вплив людини на формування крони. Стебло – вісь пагона.

Функції стебла. Внутрішня будова стебла деревної рослини. Потовщення стебла, утворення річних кілець. Пересування по стеблу неорганічних та органічних сполук. Видозміни пагона, їхнє біологічне та господарське значення. Листок – бічна частина пагона. Прикріплення листків до стебла. Типи листкорозміщення. Зовнішня будова листка. Жилкування листків. Листки прості й складні. Внутрішня будова листків. Функції листка. Випаровування води листками (транспірація). Дихання листків. Фотосинтез (повітряне живлення рослин). Біологічне значення цих процесів та фактори, що на них впливають. Видозміни листка. Шляхи підвищення продуктивності квіткових рослин. Тривалість життя листків, листопадні та вічнозелені рослини.

Квітка, насінина, плід. Будова і різноманітність квіток. Квітки одно- та двостатеві. Одно- та дводомні рослини. Суцвіття, їхнє різноманіття та біологічне значення. Запилення та його способи. Пристосованість квіткових рослин до різних типів запилення. Штучне запилення та його значення. Запліднення у квіткових рослин. Утворення насіння та плодів. Особливості будови насіння одно- та дводольних рослин. Хімічний склад насіння. Особливості будови плодів. Різноманітність плодів: плоди соковиті та сухі, прості та збірні, супліддя тощо. Способи поширення плодів та насіння. Проростання насіння та його умови. Ріст та розвиток рослин. Біологічне значення квітки, насіння та плодів, їхня роль у житті людини.

Вегетативне розмноження рослин. Значення вегетативного розмноження рослин у природі та господарстві людини. Щеплення рослин та його біологічне значення. Основні способи щеплення рослин.

Рослина – цілісний організм. Взаємозв'язок органів рослини. Основні процеси життєдіяльності рослинного організму та їхня регуляція. Подразливість та рухи рослин.

Основні групи рослин. Водорості. Загальні риси будови, процесів життєдіяльності, різноманітність та особливості поширення водоростей. Відділ Зелені водорості. Особливості будови, процесів життєдіяльності та поширення (на прикладі хламідомонади, хлорели, вольвокса, спірогіри та улотрикса). Відділ Діатомові водорості. Особливості будови, процесів життєдіяльності та поширення. Роль діатомових водоростей в утворенні осадових порід. Відділи Бурі та Червоні водорості. Особливості будови, процесів життєдіяльності та поширення. Роль водоростей у природі та житті людини.

Вищі спорові рослини, загальна характеристика та різноманітність. Відділ Мохоподібні. Загальна характеристика та поширення. Різноманітність. Особливості будови та процесів життєдіяльності мохів. Утворення торфу. Роль мохоподібних у природі та житті людини. Відділ Плауноподібні. Загальна характеристика та особливості поширення. Різноманітність. Особливості будови та процесів життєдіяльності. Роль плауноподібних у природі та житті людини. Відділ Хвоцєподібні. Загальна характеристика та особливості поширення. Різноманітність. Особливості будови та процесів життєдіяльності. Роль хвоцєподібних у природі та житті людини. Відділ Папоротєподібні. Загальна характеристика та особливості поширення. Різноманітність. Особливості будови

та процесів життєдіяльності. Давні папоротеподібні та утворення кам'яного вугілля. Роль папоротеподібних у природі та житті людини.

Відділ Голонасінні. Загальна характеристика, різноманітність та особливості поширення. Клас Хвойні, загальна характеристика. Особливості будови та процесів життєдіяльності хвойних. Різноманітність хвойних рослин, їхня роль у природі та житті людини.

Відділ Покритонасінні, або Квіткові рослини. Загальна характеристика. Різноманітність покритонасінних та особливості їхнього поширення. Панування покритонасінних рослин у сучасній флорі. Клас Дводольні. Загальна характеристика. Родини Капустяні (Хрестоцвіті), Розові, Бобові (Метеликові), Пасльонові, Айстрові (Складноцвіті). Клас Однодольні. Загальна характеристика. Родини Лілійні, Цибулеві, Злакові. Характерні ознаки родин, особливості поширення, їхні біологічні особливості та господарське значення. Типові дикорослі та культурні представники цих родин рослин.

14. ГРИБИ.

Загальна характеристика царства Гриби. Особливості процесів життєдіяльності та поширення. Різноманітність грибів. Шапкові гриби, особливості будови та процесів життєдіяльності; умови існування.

Гриби їстівні та отруйні. Правила збирання грибів. Цвілеві гриби: особливості будови та процесів життєдіяльності на прикладі мукора та пеніцила. Дріжджі, особливості їхньої будови та процесів життєдіяльності (живлення, дихання, розмноження). Гриби – паразити рослин (сажки, ріжки, борошнисторосяні гриби, трутовики). Роль грибів у природі та житті людини.

Лишайники. Загальна характеристика. Особливості зовнішньої та внутрішньої будови, процесів життєдіяльності. Особливості взаємовідносин гриба і водорості у складі лишайника. Роль лишайників у природі та житті людини.

15. ПРОКАРІОТИ.

Загальна характеристика прокариотів. Різноманітність прокариотів (бактерії, ціанобактерії), особливості їхнього поширення. Особливості будови та процесів життєдіяльності прокариотів (живлення, дихання, розмноження, спороутворення, обмін спадковою інформацією). Взаємозв'язки прокариотів з іншими організмами (мутуалізм, коменсалізм, паразитизм). Роль прокариотів у природі та житті людини. Хвороботворні бактерії та захворювання, що ними викликаються. Заходи боротьби із збудниками та профілактика інфекційних захворювань.

16. ТВАРИНИ.

Зоологія – наука про тварин. Загальна характеристика царства Тварини. Принципи класифікації тварин. Наукові назви тварин. Різноманітність тварин, особливості їхнього поширення.

Одноклітинні тварини. Загальна характеристика. Особливості будови та процесів їхньої життєдіяльності (живлення, дихання, виділення, осморегуляція, рух, подразливість, розмноження, інцистування). Прісноводні (амеба протей, евглена зелена, інфузорія-туфелька) та морські (форамініфери, радіолярії)

одноклітинні, їхня роль у природі та житті людини. Роль морських одноклітинних в утворенні осадових порід та як “керівних копалин”. Одноклітинні тварини ґрунту та їхня роль у процесах ґрунтоутворення. Симбіотичні одноклітинні тварини: мутуалісти, коменсали, паразити (дизентерійна амеба, трипаносоми, малярійний плазмодій). Захворювання людини та свійських тварин, що викликаються паразитичними одноклітинними тваринами. Роль одноклітинних тварин у природі та житті людини.

Багатоклітинні тварини. Характерні риси багатоклітинних тварин, їхня відмінність від одноклітинних.

Тип Кишковопорожнинні, або Жалкі. Загальна характеристика типу. Особливості будови та процесів життєдіяльності. Поняття про рефлекс. Різноманітність кишковопорожнинних (медузи та поліпи). Роль кишковопорожнинних у природі та житті людини. Коралові поліпи та формування коралових рифів.

Тип Плоскі черви. Загальна характеристика типу. Різноманітність плоских червів: класи Війчасті черви, Сисуни, Стьожкові черви; особливості поширення, будови та процесів життєдіяльності. цикли розвитку. Пристосованість плоских червів до паразитичного способу життя. Шкода, якої паразитичні плоскі черви завдають організмові хазяїна.

Тип Первиннопорожнинні, або Круглі черви (Нематоди). Загальна характеристика типу. Різноманітність круглих червів та середовища існування. Вільноживучі круглі черви, їхня роль у процесах ґрунтоутворення. Круглі черви – паразити рослин, тварин та людини (аскарида, гострик, трихінела), захворювання, що ними викликаються. Шкідливий вплив гельмінтів на організм хазяїна. Профілактика захворювань, що викликаються гельмінтами.

Тип Кільчасті черви, або Кільчаки. Загальна характеристика типу. Різноманітність кільчастих червів, середовища існування. Клас Багатошестинкові черви (нереїс, піскожил). Клас Малошестинкові черви (дощовий черв’як, трубочник). Середовища існування, спосіб життя. Роль дощових червів у процесах ґрунтоутворення. Клас П’явки (медична п’явка). Роль кільчастих червів у природі та житті людини. Охорона кільчастих червів.

Тип Молюски, або М’якуни. Загальна характеристика типу, різноманітність, середовища існування та спосіб життя. Класи Черевоногі, Двостулкові, Головоногі. Характерні риси будови, процесів життєдіяльності, поширення. Роль молюсків у природі та житті людини. Охорона молюсків.

Тип Членистоногі. Загальна характеристика типу. Різноманітність членистоногих, середовища їхнього існування та спосіб життя.

Ракоподібні. Загальна характеристика, особливості зовнішньої та внутрішньої будови, процесів життєдіяльності, середовища існування. Різноманітність ракоподібних. Їхня роль у природі та житті людини. Охорона ракоподібних

Павукоподібні. Загальна характеристика, особливості зовнішньої та внутрішньої будови, процесів життєдіяльності, середовища існування. Різноманітність павукоподібних (ряди павуки, кліщі). Їхня роль у природі та житті людини.

Комахи. Загальна характеристика, середовища існування. Особливості зовнішньої та внутрішньої будови, процесів життєдіяльності. Типи ротових апаратів. Функції жирового тіла. Пристосованість комах до польоту. Особливості поведінки комах. Типи розвитку. Фаза лялечки та її біологічне значення. Різноманітність комах. Ряди комах з неповним (Прямокрилі, Воші) та повним (Твердокрилі, або Жуки, Лускокрилі, або Метелики, Перетинчастокрилі, Двокрилі, Блохи) перетворенням. Характеристика рядів, типові представники, роль у природі та житті людини. Свійські комахи. Застосування комах у біологічному методі боротьби. Охорона комах.

Тип Хордові. Загальна характеристика, середовища існування. Різноманітність хордових.

Підтип Безчерепні. Загальна характеристика. Клас Головохордові. Особливості зовнішньої та внутрішньої будови, процесів життєдіяльності ланцетників.

Підтип Хребетні, або Черепні. Загальна характеристика. Клас Хрящові риби. Особливості будови, процесів життєдіяльності. Різноманітність хрящових риб (акули і скати). Роль у природі та житті людини.

Клас Кісткові риби. Особливості зовнішньої та внутрішньої будови, процесів життєдіяльності. Особливості поведінки риб. Нерест, турбота про нащадків. Різноманітність кісткових риб: ряди Осетроподібні, Оселедцеподібні, Лососеподібні, Окунеподібні, Коропоподібні; підкласи Кистепері та Дводишні. Характеристика та типові представники. Роль у природі та житті людини. Промисел риб. Рациональне використання рибних ресурсів. Штучне розведення риб. Охорона риб.

Клас Земноводні. Загальна характеристика. Особливості будови та процесів життєдіяльності у зв'язку з виходом на суходіл. Різноманітність земноводних: ряди Безхвості, Безногі та Хвостаті. Особливості організації, представники, роль у природі та житті людини. Охорона земноводних.

Клас Плазуни. Особливості зовнішньої та внутрішньої будови, процесів життєдіяльності. Сезонні явища у житті плазунів. Пристосованість плазунів до життя на суходолі. Різноманітність плазунів: лускати, черепахи, крокодили; особливості організації, представники, роль у природі та житті людини. Охорона плазунів.

Клас Птахи. Особливості зовнішньої та внутрішньої будови, процесів життєдіяльності. Птахи – теплокровні тварини. Пристосованість птахів до польоту. Сезонні явища у житті птахів. Осілі, кочові та перелітні птахи. Перельоти птахів та способи їхнього дослідження. Розмноження і розвиток птахів: шлюбна поведінка, облаштування гнізд. Будова яйця птахів та його інкубація. Птахи виводкові та нагніздні. Різноманітність птахів: надряди Безкілеві (страуси, казуари, ківі), Пінгвіни, Кілегруді (ряди Дятли, Куроподібні, Гусеподібні, Соколоподібні, Совоподібні, Лелекоподібні, Журавлеподібні, Горобцеподібні); особливості організації, представники, роль у природі та житті людини. Птахівництво. Охорона птахів.

Клас Ссавці. Загальна характеристика. Середовища існування. Особливості зовнішньої та внутрішньої будови. Особливості розмноження і розвитку ссавців.

Поведінка ссавців. Сезонні явища у житті ссавців. Різноманітність ссавців. Першозвірі – яйцекладні ссавці. Сумчасті. Плацентарні ссавці: ряди Комахоїдні, Рукокрилі, Гризуни, Хижі, Ластоногі, Китоподібні, Парнокопитні, Непарнокопитні, Примати; особливості організації, представники, роль у природі та житті людини. Тваринництво. Охорона ссавців.

17. БІОЛОГІЯ ЛЮДИНИ.

Науки, які вивчають організм людини: анатомія, фізіологія, ембріологія, антропологія, генетика та екологія людини. Гігієна – наука про здоров'я та його збереження. Поняття про здоров'я і хворобу. Організм людини як цілісна біологічна система. Будова і властивості клітин людини, їхній хромосомний набір. Тканини людського організму. Органи, фізіологічні та функціональні системи органів. Внутрішнє середовище організму: кров, тканинна рідина, лімфа. Гомеостаз, шляхи його забезпечення.

Роль ендокринної системи в забезпеченні процесів життєдіяльності. Залози зовнішньої, внутрішньої та змішаної секреції. Гормони, їхня хімічна природа та функції. Основні залози внутрішньої секреції людини та їхні функції: гіпофіз, щитоподібна і підшлункова залози, наднирники, тимус (загрудинна, або вилокочова залоза); основні гормони, які ними виробляються. Особливості гуморальної регуляції життєвих функцій організму людини. Можливі порушення діяльності залоз внутрішньої секреції, їхня профілактика.

Нервова система, її значення в регуляції та узгодженні функцій організму людини, його взаємодії з навколишнім середовищем. Будова та види нейронів. Нерви та нервові вузли. Рефлекторний принцип діяльності нервової системи. Поняття про нервовий імпульс та механізм його передачі. Рефлекси безумовні та умовні. Рефлекторна дуга. Поділ нервової системи на центральну і периферичну частини. Будова та функції соматичного та вегетативного відділів нервової системи. Будова та функції спинного мозку. Головний мозок, будова та функції його відділів. Кора великих півкуль та її функції. Можливі порушення структури та функцій нервової системи, їхня профілактика. Взаємозв'язок нервової і гуморальної регуляції в організмі людини. Поняття про стрес та фактори, які його спричинюють.

Опорно-рухова система людини, її функції та значення. Будова, склад, властивості кісток та їхній ріст. Типи кісток організму людини. Типи з'єднання кісток (переривчасті та безперервні). Будова та типи суглобів. Будова скелету людини: голови, тулуба, верхніх і нижніх кінцівок та їхніх поясів. Особливості будови скелету людини у зв'язку з прямоходінням і працею.

М'язи як частина опорно-рухової системи. Особливості будови та функції посмугованих скелетних м'язів. Роль нервової і гуморальної систем у регуляції діяльності м'язів. Механізми скорочення м'язових клітин. Робота м'язів. Статична і динамічна робота м'язів, їхня втома та її фізіологічні причини. Запобігання перевтомленню м'язів. Чергування навантаження та відпочинку. Рухова активність і здоров'я. Гіподинамія та її профілактика. Основні групи м'язів організму людини: м'язи голови, шиї, тулуба, верхніх і нижніх кінцівок. Формування мускулатури організму людини.

Перша допомога при ушкодженнях опорно-рухової системи (розтягах, забоях, вивихах, переломах кісток). Причини виникнення викривлення хребта і розвитку плоскостопості, заходи запобігання цим порушенням. Значення праці, фізичного виховання, спорту та активного відпочинку для правильного формування скелету і розвитку м'язів.

Кров та кровообіг. Склад і функції крові. Плазма крові, її хімічний склад та властивості. Будова і функції еритроцитів, тромбоцитів та лейкоцитів. Групи крові та резус-фактор. Правила переливання крові. Зсідання крові. Швидкість осідання еритроцитів як показник функціонального стану організму.

Види імунітету: клітинний та гуморальний, вроджений та набутий. Механізми формування імунітету. Поняття про антиген та антитіло. Алергія як підвищена чутливість організму до певних чинників. Поняття про імунну пам'ять. Вакцини та сироватки, їхня роль у профілактиці та лікуванні захворювань. Найбільш поширені захворювання, що ведуть до порушення функцій і складу крові (недокрів'я, лейкози, порушення зсідання крові тощо).

Система кровообігу. Будова та робота серця людини. Особливості будови та функціонування серцевого м'яза. Автоматія серця. Нейрогуморальна регуляція серцевого циклу. Будова та функції кровоносних судин (артерій, вен, капілярів) та їхніх систем (великого і малого кіл кровообігу). Рух крові по судинах, кров'яний тиск у них. Діагностичне значення і методи вимірювання пульсу, верхнього (сistolічного) і нижнього (діастолічного) артеріального тиску. Нейрогуморальна регуляція кровообігу.

Захворювання серцево-судинної системи (аритмії, тромбоз, гіпертонічна хвороба, інфаркт міокарда та ін.), заходи профілактики захворювань системи кровообігу. Перша допомога при артеріальних, венозних та капілярних кровотечах.

Склад, утворення та функції лімфи. Лімфатична система, лімфообіг.

Дихання. Загальні уявлення про процес дихання людини та його значення для функціонування організму. Будова і функції верхніх (носова порожнина, носоглотка, ротоглотка) та нижніх (гортань, трахея, бронхи) дихальних шляхів. Будова голосових зв'язок та механізм утворення звуків. Будова і функції легень; альвеоли. Процеси вдиху і видиху та їхня регуляція. Газообмін в легенях. Обмін газів у тканинах. Нервова і гуморальна регуляція дихання.

Найпоширеніші та небезпечні захворювання органів дихання, їхня профілактика. Перша допомога при зупинці дихання. Паління як причина небезпечних захворювань дихальної системи людини.

Травлення та обмін речовин в організмі людини. Значення процесів травлення та всмоктування поживних речовин в шлунково-кишковому тракті для забезпечення життєдіяльності організму людини. Основні відомості про харчові продукти рослинного і тваринного походження, способи їхнього зберігання. Будова травної системи людини. Будова ротової порожнини та травлення в ній. Механічне подрібнення та перемішування їжі у ротовій порожнині. Будова зубів, їхні функції. Роль язика в перемішуванні їжі та сприйнятті її смаку. Утворення, склад та роль слини в травленні. Праці І.П. Павлова по вивченню діяльності слинних залоз та їх нервової регуляції. Ковтання їжі як рефлексорна реакція.

Будова та функції глотки і стравоходу. Будова шлунку, процеси травлення у ньому. Утворення і склад шлункового соку, його роль в процесах травлення. Нервово-гуморальна регуляція шлункового соковиділення. Внесок І.П. Павлова у дослідження травлення в шлунку. Будова тонкого кишечника, процеси травлення та всмоктування поживних речовин у ньому. Будова та функції підшлункової залози та печінки. Будова товстого кишечника, процеси травлення та всмоктування у ньому. Виведення неперетравлених решток їжі з організму. Роль мутуалістичних мікроорганізмів кишечника (кишкова паличка тощо) у забезпеченні травлення та синтезі біологічно активних речовин.

Захворювання органів травлення та гігієнічні вимоги щодо нормального харчування та запобігання шлунково-кишковим захворюванням. Шкідливий вплив наркотиків, алкоголю та паління на органи травлення.

Основні відомості про обмін речовин і енергії, значення цих процесів у забезпеченні життєдіяльності людини. Основні етапи розщеплення білків, вуглеводів і жирів, а також синтезу потрібних організму речовин. Вітаміни, їхні властивості та роль в обміні речовин. Поняття про авітамінози, гіпо- та гіпервітамінози. Вміст та способи зберігання вітамінів в основних харчових продуктах. Норми харчування залежно від вмісту необхідних організму речовин та витрат енергії.

Виділення. Необхідність виділення з організму продуктів обміну речовин. Будова та функції органів сечовидільної системи. Нефрон як структурна одиниця будови нирок. Утворення сечі, регуляція сечоутворення і сечовиділення. Найбільш поширені та небезпечні захворювання сечовидільної системи, розлади її діяльності тощо. Шкідливий вплив наркотиків та алкоголю на органи сечовидільної системи. Профілактика захворювань сечовидільної системи.

Шкіра. Будова та функції шкіри. Похідні шкіри людини – волосся і нігті. Будова та функції потових, сальних і молочних залоз. Роль шкіри у теплорегуляції організму людини. Гігієна шкіри та вимоги щодо одягу і взуття, догляд за волоссям і нігтями. Профілактика захворювань шкіри.

Надання першої допомоги при опіках, обмороженні, тепловому та сонячному ударах. Загартування організму водними процедурами та повітряними ваннами. Шкідливість надмірного перебування під сонячними променями без одягу.

Розмноження та розвиток людини. Значення процесу розмноження, біосоціальна основа створення сім'ї. Будова статевих клітин людини та їхнє утворення. Будова та функції чоловічої і жіночої статевих систем. Запліднен я, розвиток зародка та плоду (вагітність). Генетичне визначення статі людини. Народження дитини, годування материнським молоком. Ріст та розвиток дитини (етапи: новонароджений, грудний (немовля), ясельний, дошкільний та шкільний). Особливості статевого дозрівання хлопчиків і дівчаток. Середня тривалість життя людини та фактори, що впливають на неї. Шкідливий вплив токсичних речовин, наркотиків, алкоголю і нікотину на систему органів розмноження. Захворювання статевих органів. Хвороби, які передаються переважно статевим шляхом, їхній прояв, наслідки, методи профілактики.

Сенсорні системи. Подразники та їхня природа. Рецептори, органи чуття та їхнє значення для нормального функціонування організму людини. Поняття про сенсорні системи (аналізатори), їхня структура. Роль І.П.Павлова у розвитку вчення про аналізатори. Зоровий аналізатор. Будова і функції органів зору. Сприйняття світла, кольору, відстані. Акомодація. Гігієна зору, запобігання його порушенням. Аналізатор слуху. Будова та функції органу слуху. Сприйняття звуків. Гігієна слуху та запобігання його порушенням. Орган рівноваги. Механізм відчуття положення тіла в просторі. Органи дотику, нюху та смаку: будова, сприйняття ними відповідних подразнень, їхня передача і аналіз. Відчуття температури і болю. Найбільш поширені та небезпечні захворювання органів чуття, їхня профілактика. Шкідлива дія токсичних речовин, наркотиків, алкоголю та тютюнопаління на органи чуття.

Вища нервова діяльність. Біологічні основи поведінки людини. Внесок І.М.Сеченова та І.П.Павлова у створення вчення про вищу нервову діяльність. Утворення, види і форми умовних рефлексів, їхнє значення. Формування вміння і навичок. Гальмування рефлексів та його значення для нормальної поведінки людини.

Відчуття. Сприйняття подразників як початковий етап психічних процесів. Увага та її роль у сприйнятті інформації. Перша і друга сигнальні системи. Фізіологічні основи мови. Прояви дії вищої нервової системи та їхнє значення: свідомість, мислення, емоції, мотивації, пам'ять (фізіологічна природа, види). Емоційні стреси та їхній вплив на організм. Способи керування емоціями.

Основні типи вищої нервової діяльності. Психологічна індивідуальність людини: схильність, інтереси, темперамент, характер. Здібності та обдарованість, їхнє виявлення та розвиток.

Сон і неспаня. Характеристика сну і його фізіологічна природа. Швидка і повільна фази сну. Добовий ритм сон-неспаня та його біологічне значення. Сновидіння. Гіпноз. Порушення нормального сну та його наслідки.

Поняття про особистість. Біологічні та соціальні потреби людини, їхня мотивація та роль у регуляції поведінки. Свідомість та підсвідомість, їхня взаємодія. Характер та його риси. Вплив соціальних чинників та спадковості на формування особистості. Гігієна розумової праці. Профілактика нервово-психічних захворювань. Можливі порушення вищої нервової діяльності, спадкові та набуті психічні хвороби. Вплив алкоголю, наркотиків, токсинів на нервову систему і поведінку людини.

Людина розумна як біологічний вид. Положення людини в системі органічного світу. Діяльність людини як особливий фактор еволюції. Проблема походження людини та сучасні погляди на неї. Антропогенез і його рушійні сили. Огляд основних етапів історичного розвитку людини. Людські раси, нації та національності; їхні характерні риси та походження.

Список рекомендованої літератури

ОСНОВНА ЛІТЕРАТУРА

1. Біологія, 7-11 класи (К.: Перун, 2005)
2. Біологія, 10-11 класи (Тернопіль.: Мандрівець, 2011).
3. Ільченко В.Р. Природознавство (підручник): К.; Генеза, 1999.
4. Шаламов Р.В., Бабченко Г.С. Природознавство (підручник): Світ дитинства, 1999.
5. Мусієнко М.М. та ін. Біологія-6 (підручник): К.; Генеза, 1999.
6. Морозюк С.С. Біологія-6 (підручник): К.; Генеза, 1996.
7. Вервес Ю.Г. та ін. Зоологія-7 (підручник): К.; Генеза, 1997.
8. Шабатура М.Н. та ін. Біологія людини (підручник): К.; Генеза, 2000.
9. Шабатура М. Н., Матяш Н. Ю., Мотузний В. О. "Біологія людини" Підручник для 8 класів загальноосвітніх навчальних закладів// К.; Генеза, 2004 - 192 с.
10. Шабатура М.Н. та ін. Біологія людини (підручник), 8-9// К.; Генеза, 1998.
11. Кучеренко М.Е. та ін. Загальна біологія (підручник) // К.; Генеза, 1998.

ДОДАТКОВА ЛІТЕРАТУРА

1. Колесов Д.В. и др. Биология. Человек. Учебник для 8 класса. 3-е изд. // М.: Дрофа, 2002. - 336 с
2. Присяжнюк М.С. Людина та її здоров'я (підручник) // Фенікс, 1998.
3. Бровдій В.М. Охорона природи (посібник) // К.: Генеза, 1997.
4. Білявський Г.О. та ін. Основи екологічних знань (підручник), 10-11// Либідь, 1996.
5. Тренувальні тести для визначення рівня навчальних досягнень з біології, 7-11 класи: Методичний посібник Автори: Межжерін С. В., Межжеріна Я. О.// Видавець: ТМ «Розумники», ТОВ «Вівере Бене 2», 2011.
6. Кулініч Ольга, Мілюкова Світлана Василівна. Тестовий контроль знань з біології у 7—8 класах: завдання та відповіді.
7. Шевченко С.М. Біологія-6 (підручник для ліцеїв та гімназій) // Освіта, 1996.
8. Костильов О.В., Соломаха В.А. Біологія-6 (підручник) // Освіта, 2000.
9. Шабанов Д.А. та ін. Біологія- 7 (підручник) // Торсинг, 1999.
10. Присяжнюк М.С. Біологія людини (посібник), 8-9 // Фенікс, 1998.
11. Дербеньова А.Г., Шаламов Р.В. Загальна біологія (посібник), 10-11 клас // Світ дитинства, 1997.
12. Мотузний В.О. Біологія (посібник), 6-11 клас // Вища школа, 1996.
13. Пустовіт Н.О., Плечова З.Н. Екологічні задачі, ігри та вікторини (посібник), 10-11 класи // Наукова думка, 1995.
14. Вихренко М.А. та ін. Тестові завдання. Біологія (посібник), 6-11 класи // Школяр, 1998.
15. Зуй В.Д. Тестові завдання. Біологія (посібник), 7 клас //Генеза, 1999.
16. Зуй В.Д. Тестові завдання. Біологія (посібник), 10-11 класи // Вирій, 1999.
17. Адріанов В.Л. Короткий тлумачний словник, 6-11 класи // Либідь, 1999.
18. Богданова О.К. Викладання біології в сучасній школі, 6-11 класи // ДОН ГП, 2000.
19. Овчинников С.О. Збірник задач і вправ з біології, 10-11 класи // Генеза, 2000.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ СПІВБЕСІДИ

1. Відповідно розділу VIII. «Спеціальні умови участі в конкурсному відборі на здобуття вищої освіти» Правил прийому до БДПУ в 2020 році за результатами співбесіди зараховуються до БДПУ особи, яким надано таке право.

2. Співбесіда проводиться із зазначених загальноосвітніх предметів відповідно до програм середніх загальноосвітніх навчально-виховних закладів та програм вступних випробувань і співбесід у БДПУ, які затверджуються Приймальною комісією.

3. Вступне випробування у формі співбесіди проводять члени комісії визначені відповідним наказом.

Члени комісії по проведенню співбесіди оцінюють правильність відповідей в аркуші співбесіди, який по закінченню співбесіди підписується екзаменаторами та вступником.

4. Критерії оцінювання співбесіди:

Вступнику на співбесіді задають як найменше три питання з конкурсних предметів відповідно до обраного для вступу напряму підготовки. Якщо члени комісії незадоволені відповідями вступнику додатково задають питання, поки не буде встановлений рівень знань вступника. За згодою членів комісії знання абітурієнта, які він показує на співбесіді можуть бути оцінені як незадовільні, задовільні, добрі, відмінні.

Якщо вступник розкриває питання на 0...25 % – оцінка «незадовільно»; на 26...50 % – «задовільно»; на 51...75 % – «добре»; на 76...100 % – «відмінно».

5. Якщо вступник отримав оцінки «відмінно», «добре», «задовільно», то його рекомендують до зарахування за результатами співбесіди.

Якщо вступник отримав оцінку «незадовільно», то його не рекомендують до зарахування за результати співбесіди.

6. Інформація про результати співбесіди оголошується вступникові в день її проведення.

7. Особи, які за наслідками співбесіди не рекомендовані до зарахування на навчання, приймають участь у загальному конкурсі з урахуванням кількості балів, зазначених у сертифікатах Українського центру оцінювання якості освіти, або вступних випробувань, які проводяться в БДПУ для окремих категорій вступників, на загальних підставах.